Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2575 — SIX PAGES — NGÀY THỨ BA 22 MARS 1927 — NGÀY 19 THÁNG HAI, NĂM ĐINH MÃO — SÁU THƯƠNG — NĂM THỨ 20

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chủ-nhựt

Nhà Báo ở đăng Lucien Mossard
Số 13, gần trường Jules Tabard Saigon

CHỦ-NHƠN KIÊM TỔNG-LÝ : NGUYỄN-VĂN-CỦA

Chủ-nhiệm : LÂM-VĂN-NGỌ

DEPOT LEGAL INDOCHINE No 6419

Gởi dây thép đề : Luctinh Saigon
Dây thép nói, Bến số 262

GIÁ BÁO

BẢN LẺ MỖI SỐ	0$05
ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm	12$00
Sáu tháng	6 50
Ba tháng	3 50
Một năm	15$00
Sáu tháng	8 00
Ba tháng	4 50

CÁCH GỞI BẠC VÀ GỞI BÀI :
Mua Báo phải trả bạc trước và phải gởi ngay cho Ông NGUYỄN VĂN CỦA, Tổng-lý.
Cần bài xét đăng, bao thì cứ gởi ngay cho

Nếu con Sáu - Rọm biết mình nó ngừa, ai thấy cũng ghé, thì chắc nó không bỏ hầy ra ngoài.

Nếu cây Sùng-đông biết rằng tiếng nó nỗ lớn, mà lòng trống bộc, thì nó không lớn tiếng mà làm gì.

(DƯ-LUẬN BẮC-KỲ)

MỘT MỐI CẢM TƯỞNG VỀ NGÀY

- hội đền Hai-Bà

Ngày 8 Mars vừa rồi, tức là mồng năm tháng hai ta, là ngày hội hai chị Trưng ở chùa Đồng-nhân, thiện nam tín nữ ở thành phố Hanoi và ở các châu thôn quê phụ cận, nào là hương hoa lễ phẩm, kéo nhau đến lễ hội, có đến hàng mấy ngàn con người, trông ngoài nào cũng ra bộ thành kính sốt sắng lắm.

Hai chị Trưng là người bực nào, công-đức và hành-trạng của ngài, ghi chép ở trong lịch-sử, vẫn còn rực rỡ đến nay, phàm là nói giống nước Nam, đã được biết qua cái lịch-sử của ngài, ai lại chẳng có lòng sùng bái mến yêu, đó là cái cảm giác chung của loài người, ai mà chẳng thế. Việc trẩy hội ở đền Đồng-nhân, chẳng khác gì việc trẩy hội ở các đền phủ khác, việc trẩy hội ở đền Đồng-nhân năm nay, cũng chẳng khác gì việc trẩy hội ở đền Đồng-nhân mọi năm, chẳng có điều gì mới lạ đủ bàn nói đến cả.

Nhưng kỳ-giả nhân chuyện này mà xét được cái tâm-lý của người mình, cũng chỉ là vì cái lòng cảm phục và mơ tưởng hão huyền, hay là vì cái thú mua vui ngày xuân, mà sanh ra cử động ấy, chớ chẳng có ý thức gì tốt đáng khen đâu. Cứ theo con mắt của những người nước khác mới bước chân sang cõi Đông-Pháp, thì ai chẳng cho rằng đó là người Nam vì cái lòng cảm-niệm anh-hùng và sùng bái anh-hùng mà có cái cử-động hay như thế. Mà xét ra cho kỹ, thì vì cái lòng cảm-niệm anh-hùng và sùng bái anh-hùng mà thành tâm cảm niệm bái các nơi ấy, trong một ngàn người, may ra mới được năm bảy người, còn cái nguyên-nhân chung khiến cho ngày ấy được đông vui náo-nhiệt như thế, thì chỉ đại khái có hai ai.

Một là vì cái lòng mê-tín mà muốn ỷ lại vào thần-quyền. Cứ theo cái tâm-lý của người mình, thì hình như cho rằng việc ấm cũng chẳng khác gì việc thường, ông thần dưới âm cũng như ông quan trên trần, cũng đều có oai quyền thế-lực ở bình vực che chở cho người cả. Mình ỏm chân núp bóng được một vị thần thiêng, được nhờ cái sức mặc (tướng âm phù), thì công việc may ra cũng được nhiều điều như ý, ngỏ không may gặp những việc bất lợi xảy đến, cũng có phần mong được nạn khỏi tai qua. Hễ nghe đồn rằng nơi nào thờ vị thần thiêng, thì không cần hỏi là thiết thần hay là nhân-thần, vị thần ấy là người nước nào, hình trạng thế nào, với mình có quan thiết gì không, cứ thấy người đi là mình đi, cầu cho đạt cái mục-đích cầu phước tránh tội. Kia xem như hội Sùng-sơn, hội Kiếp-bạc và hội Phù-dày, đều có tiếng là thờ thần thiêng, thì người kéo đến cũng đông như nhau cả; lại như những đền gần ở trong thành-phố, như đền Bạch-mã và đền Ngọc-sơn, thì người đến lễ bái rất đông, mà đến đức vua Lê ở một bên, quanh năm chẳng thấy người nào đến; lại như chùa Đông-quang và đền Trùng-liệt, hai bên đối cửa nhau, mà chùa Đông-quang, thì ngày Giỗ-trận khói hương kéo đến như nước chảy, mà đền Trung-liệt thì cỏ thấy mấy người đến lễ bái đâu. Nay thử hỏi người nào rằng những người rất ra bộ thành-kính đi dự hội đền Đông-nhân đó, để thường cũng lắm người không biết hai đức Trưng người ở nước nào, sanh ở đời nào, hình-trạng của ngài thế nào, chẳng qua chỉ chuyện theo cái mục-đích ninh thần để cầu phước. Ấy cái nguyên-nhân khiến cho hội đền Đông-nhân được đông người, mà người vì cái nguyên-nhân ấy để lại chiếm một số rất lớn.

Hai là chỉ vì cái lòng mua vui. Ở các nơi thành-thị, thường có một hạng người, nhờ được cái địa-vị sung sướng, (dân-ông thì nhờ được vợ buôn bán đảm đang, dân-bà thì nhờ chồng làm quan, hoặc theo việc ở các sở, hay là làm những việc sanh lợi to tát), tiền bạc đã sẵn, thì giờ lại rảnh, quanh năm chỉ tối, chỉ tìm chuyện mua vui, hễ nghe đâu có dinh dám hội hè, thì đã áo lượt quần là, lũ lượt kéo nhau đến. Các cuộc mua vui ở nơi đền phủ, cũng chẳng khác gì các cuộc mua vui ở nhà chớp bóng hay là rạp hát xiếc, chỉ là chuyện cho qua thì giờ, chớ có cần gì hỏi đến vị thần thờ đó là vị thần gì, ngày hội ấy là ngày hội gì đâu.

Tục các nước văn-minh, ai có công nghiệp với nước, ân đức với dân, thì hoặc làm đền hoặc đúc tượng, để ghi nhớ lâu dài về sau, người trong nước đi qua nơi ấy, thì lại nhớ đến người ấy, nhớ đến người ấy, thì lại nhớ đến công đức của người ấy, mà cái lòng sùng bái cảm niệm không bao giờ quên. Đó thật là cái ý-tứ rất sâu xa, đã nuôi được cái lòng trung hậu đối với người có công với mình, mà bậc anh-hùng hào kiệt thường nảy ra luôn, thật cũng có một phần nhờ về đó. Người mình thì chỉ vì cái lòng vị kỷ, chỉ biết cầu phước hay là mua vui, còn đối với người có công-nghiệp với nước, có ân-đức với dân, thì lại lạt lẽo bơ-thờ, chẳng có chút cảm tình gì cả. Đó tuy là một việc nhỏ, nhưng cũng đủ thấy rằng trí người chưa được mở-mang, lòng người không được trung hậu, mới sanh ra cái cử động vô lý ấy, tiền đồ của dân tộc Việt-Nam, thật cũng đáng lo lắm thay.

T. B.

TIN KINH-ĐÔ

Khí hậu

Từ ngày trong năm cho đến nay, khí trời không được lành. Không người nào là không trải khỏi một cơn đau thương hàn trong năm xâu, ngày bình đau phát ra cũng giống như bình cảm, cũng có người nặng và kéo dài ra đến hai ba tháng. Nhưng may không đến nỗi chết.

Mùa màng

Tiết trời năm nay xem cũng thuận hòa, lúa ruộng nơi nơi đều khá cả. Nhưng xem kỳ thì phần nhiều lại lúa đều có bịnh cả, Nhứt là giống cây Năng mọc xen vào trong bụi lúa nhiều lắm. Giống Năng ấy rất làm hại lúa, chắc rồi vụ lúa tháng ba này cũng chẳng trông được gì khá.

Hỏa tai

Ở gần cho Mỹ-Lợi mới dây xảy ra một trận hỏa tai qua dữ. Chảy gần hai mươi nóc nhà, thiệt hại cũng khá. May không hao hại đến mạng người.

Nước ta phần nhiều toàn là nhà tranh vách tre thật là một thứ rất tốt cho mối lửa. Vậy mà chung ta cũng quen mắt không lấy gì làm quan tâm, đến sự phòng hỏa. Kịp đến khi nàn nàng thì sự tai hại không phải là vừa.

Ước ao rằng hễ ở những nơi có nhà tranh ở xám xít thì hễ trưởng thượng ở đó nó nên gia tâm dự bị việc phòng hỏa cho nhặc thì họa may mới tránh được cái nạn hỏa tai.

Giả mạo nhiễu dân

Một chú linh-tập thuộc làng Nghi-giang, tổng Diêm-trường huyện Phù-Lộc. Mới đây vẻ nhận quê, ý và cũng tùng tiện xài, và thấy trong độ ngày xuân nầy chỗ nào lại chẳng có cờ bạc. Mới nghĩ ra mới kế, bèn rủ một chú linh tùng chinh cũng ở gần làng đó. Khẩn áo chỉnh tề, nhận mình là một quan Bắc-phủ-phái. Còn chú linh-tập kia đã sẵn đồ nhung phục rồi nhận mình là tòa-phái. Lại khéo mưu một bọn đồ đần nữa đi theo nhận làm lũ con bạc bị bắt theo vang lay.

Cả bọn tới làng Mỹ-Lợi tìm đến nhà ông cả sở sóng hiệu sòng bài bắt làm đứ. Dọa giam, giải giòng trói rón rang ! Rồi sau lại thả ra vòng vòi.

Trong làng có kẻ đó biết mưu gian liền phái dân ra vi hát. Hai bác Phủ-phái và Tòa-phái liệu bề không xong liền tẩu thoát. Nhưng chạy mà không lọt.

Hiện nay thì thấy cả mấy bác ấy song song đưa đến cửa công cả rồi.

Recette auxiliaire B

KHAI TRƯƠNG TỪ 16 MARS 1927
tại đường Sabourain số 45
(ngang hông chợ mới Saigon)

Mandats, thơ recommandé, cô, giấy tín-chỉ, y như trên nhà dây-thép lớn.

TRUNG-HUÊ ĐẠI BIẾN

Thối rồi Thượng-hải Nam-kinh !

Bữa qua, tin điện nói bình Quốc-dân-quân tấn Nam-kinh không có bình ngăn-cản, tôi liệu cho Trưởng-tổng-Thành đã đầu Nam, làm cho bình Nam thêm mạnh, thì còn gì Thượng-hải Nam-kinh. Kẻ lấy cô tin nơi tiếng đồn rằng Quốc-dân-dân chim Nam-kinh. Tuy chưa có chi phủ-quyết mà tôi đám luận cho Nam-kinh dầu chưa mất, cũng chẳng phải là không nguy khốn. vì mặt binh Tứ-châu Quốc - dân - dân đã cản Nam-kinh còn có 25 dặm Tuấy. Kể lấy đó nữa, lại có tin báo rằng Quốc - dân-dân vậy, chộc Nam-kinh. Thôi rồi Nam-kinh ! Tuy tin điện, ngày 20 Mars, Thượng-hải báo rằng : « Quốc-dân-dân cản chim thành Nam-kinh.» Tuy tin báo vậy mặc lòng, tôi luận quyết thành Nam-kinh đã mất. Hèn gió mấy mặt binh Quốc-dân-dân đều trở cánh đánh vào Thượng-hải. Cũng bởi, tin ngày 18 nói : Dân ngoại-quốc ở Thượng-hải đã tìm đàng lánh mặt. Tin khác lại nói : « Đội binh Trưởng-tổng-Thành phục giữa đàng Nam-kinh Thượng-hải mà ngừa giặc. » Hễ tin nầy chỉ rõ Thượng-hải cũng đã nguy rồi. Trưởng-tổng-Thành dẫn trải mặt trung mà ngăn cảng chẳng nổi, buông chỉ lòng đã đới, bằng đã đổi, ngoài tình rồi còn ngăn chống nỗi gì, hễ ở người là lúc còn ở Hương-cảng không ngăn, để mặt Nam - kinh rồi ngăn sao cho lại. Bề ý Thượng-hải cũng nguy rồi. Miên Yên-thế thuộc về Nam rồi, thì cả miền Nam, Chánh-phủ Quảng-đông làm chủ. Binh Bắc mặt Nam-kinh không lui gì giữ Thượng-hải đặng ; vì tin hưởng binh Quốc-dân-dân áp vào một lược ; trông Bắc dân cũ trăm muôn binh ở trong cũng không cản nổi.

Dây có tin Thượng-hải ngày 20 Mars báo như vầy đây :

« *Les soldats pensent se declarer « maîtres de Shanghai, les Nordistes « ne leur opposant de résistance sur « aucun point du front.*

« *Les troupes du Nord ont évacué « l'arsenal à 2 milles de la concession « francaise.*

. . . . . .

« *Binh Nam có thể xưng mình làm « chủ đất Thượng-hải đặng rồi, vì « trong các hướng binh đánh vào, « binh Bắc không có đường cản « hướng nào tất cả.*

« *Binh Bắc trong thành Thượng-« hải lại rời xưởng binh-khí đi cách « nhượng-địa Langsa chừng hai dặm thôi.»*

Kể lấy còn có tin điện tiếp báo rằng : « Binh Nam xông đột vào Thượng-hải, đã chiếm hết máy chỉ yếu hiểm rồi.»

Dường ấy, quả Thượng-hải bị khốn rồi, chẳng ung thì mới về tay Quốc-dân-dân. Nam-kinh mất, Thượng-hải mất. Bắc Phụng-thiên Trương-tác-Lâm có còn chi nữa mà mong : Nam Bắc chia rồi. Trung-huê không phải một.

Theo tin điện Thượng-hải cũng ngày 20 Mars nói rằng : « Bí-thư-Sen, tổng-binh Sa-tổng-đang đốc binh qua Nam cứu Thượng-hải mà đi chưa tới. Vậy thì Quốc-dân-dân đâu lấy Thượng-hải rồi cũng chưa phải yên ; còn phải đánh nơi Bí-thư-Sen đây ; còn phải đánh nơi đạo binh Trương-tác-Lâm bên Hán-khẩu. Tay nầy mà hai mặt nầy không đặng lo. Chỗ đặng lo hơn hết là binh Hồng-mao đặng lui Thượng-hải nhiều ; chưa biết Hồng-mao có coi theo gió mà day, hay là giữ cứu hận thừa cơ tiến tàng.

Mượn biết liệc-cường đối với cơ cuộc nầy làm sao, nước nào theo Nam nước nào theo Bắc, xin chậm đợi tin rồi sẽ ; nhứt là Hồng mao Ha-li Huế-kỳ Nhựt-bổn. Bức với Ngu Sô-Viết.

LÂM-VĂN-NGỌ

GỞM THAY ÁC-PHỤ

Giết chồng đặng có theo trai

Mới hôm 18 Mars vừa rồi, nghe rằng tại Tân-hội (Soc'rang) bương-quanh có gái lẳn lơ mà xí sai-nhân rất gớm ghê, chỉ vì một con đàm-phụ mà sanh ra cớ đời. Nguyên do vụ ấy như vầy :

Số là có ên Nguyễn-văn-Lắt cưng nàng Lê-thị-Hiếm. 26 tuổi, cô hai kết nghĩa vợ chồng từ bấy lâu nay, thì cũng nhơn ăn-ở cũng mặng nồng, những quyết trăm năm cho vẹn đạo. Dà vậy vợ chồng ăn ở cũng nhơn cũng sanh được hai mái con, thì lương-tâm nghĩa lại cang thêm khắn khít làm đám chắc, nếu không phải trời giá cay nghiệt, xui nên ai biển chia đôi, thì duyên ấy tình nầy, còn chỉ e đỡ lỡ.

Có đề đâu lòng dạ đàn-bà rất độc, nhơn gia sanh bà kế, đem dạ lang loạn, trộm chồng mà tư-tình với kẻ khác. Thế thường hễ tình mới cũ nỡ mê thì nghĩa xưa phải lạt làm ra gia-đạo bất hòa. Thị-Hiếm muốn dứt chồng cả cho rồi, đang mặc sức cô Thôn tình bướm ong trang gió, nhưng biết liệu làm sao. Tình đi tình lại. Thị-Hiếm bèn nhẫn-tâm, tình với một mụ già tên là Khưu-thị-Đó, 55 tuổi, bảo mướn lên Nguyễn-văn-Danh, 35 tuổi, lập thế giết cho được chồng nhà.

Hoạn cùng nhau bày kế xong, mướn Đó 10 đồng, nhưng nghe đâu mới đưa trước có một đồng, đợi rồi việc sẽ chồng tất số. Đó bèn lảnh kế thi-hành (thiệt độc chu chẳng là độc !) song biết làm thế nào, bèn phục rượu cho Lắt uống say mèm, nằm vất tay sải chơn. Đó bèn thừa thế rút dao đâm ngay trước ngực tử trên thẳng tới dưới. Vậy mà cũng còn sợ chưa chết, chém bồi thêm mấy dao, làm Lắt dang hơ nên chết tươi, không được một lời gì cả thảy.

Ấy, chuyện như thế đó, nghe có nên ghê sợ cho bang đa đơn - bà chăng ? Vì một chút tình đam-mục mà đành nhẫn-tâm giết chồng, chẳng quản gì nghĩa gối chăn, đã mấy năm trời cùng nhau yêu-ấp.

Hà rằng con hại bu đứa, mảnh mủ kia là mảnh mủ của ai, sao chẳng xét mà thương tình tưởng nghĩa. Chưa rõ tòa xử thế nào, chờ có tin sẽ đăng tiếp.

Xem « ĐẠO BỨT ĐỊA NGỤC » nơi trương thứ năm.

ĐIỂN-TÍN

ĐÔNG-PHÁP

Hanoi. — *Quan cai quản chức « Ôi », tàu tiếu-vũ Marot, có ông Sogot, Lãnh-sự Nhựt ở Hanoi, và 2 quan sở thuốc bổ dinh của ngài đi theo, hôm sớm mai thứ ba tuần rồi đã viếng quan quyền Tổng-thống Pasquier và quan Thống-binh binh Đông-pháp Andlauer.*

Hôm 16 Mars, các quan ở dưới tàu có đi dạo chơi trong thành Hanoi, theo chương trình sắp đặt rồi Toàn-quyền Chánh-phủ.

Trận lửa to

Bà hỏa không ưa cá chiên

Chiều hôm qua, nghe rằng lúc rảnh, bà hỏa buồn, bèn để gót đến Cholon chơi, vì Cholon là chỗ phồn-hoa náo-nhiệt nên bà ưa lắm. Bà vào độ, đạo chơi một hồi, phân tháng nầy trời nắng gắt lắm, lúc ấy lại nhằm lúc mặt trời đang hực-hở giữa không-trung nên xem thế bà mệt đứ, mệt-hồi tuốn xỉu xỉu. Đoạn bà bèn thả lần đến xóm nhà bà là, lối đàng Charles Thomson prolongée, cách đồn Cây-mai một cái rạch nho-nhỏ. Người ta kêu chỗ ấy là Cầu-ông-Tiêu. Trong khi bà đến đó thì lối đâu 4 giờ, phần nhiều ai nấy cũng đều mắc lo, đi ra ngoài đặng buôn-bán làm ăn ; đờn-ông thì làm công làm thợ, đờn bà thì buôn gánh bán bưng, nên đâu có ở nhà chăng nữa thì giới lầm mười, nhà có chừng vài ba nhà là quá ; còn vào nhiều thì chỉ toàn là con-nít nhỏ đại khờ, hoặc ông-già bà-cả lờ-mờ lụm-cụm.

Bà thấy chỗ đìu-hiu nghèo cực như vậy bà lấy làm buồn. Mà lạ, chớ phải bà có buồn cảnh như thế thì bà bỏ, cái nầy không, bà cứ xỏ-xỉ đó hoài, làm chẳng đầy phút thì lửa trong mình của bà phát ra, đốt ruột cả xóm nhà là có gần một trăm căn, không một phương dạy trở. Thảm thay ! Trời thăng nầy nắng tợ như lửa đốt, thêm lúc chiều có gió càng nhiều, nên rồi cuộc mà tính ra chẳng đầy một giờ đồn hồ, thiệt lẹ.

Đồ dạt không ai lấy được, vì có thể gì lấy cho kịp, mọng thoát thân khỏi dọ là may ; mà rồ thật cũng là có phước lớn, là may chẳng hại ngày, đâu bao-tài-vật mà khỏi bọi mạng người, giả rủi chậy bon đèm thì tưởng khó tránh khỏi nỗi thiệt thân hại mạng. Vì nghe rằng xóm nhà ấy, đáng đi rất nên chật hẹp lắm, chỉ có những là dáng-mòn nho-nhỏ, phần nhà ở xúm-xích gay-go thì đèn khuya làm tối biết ngõ nào mà thoát. Vậy mà cũng không toàn khỏi nữa ; chớ, nghe rằng bởi trong lúc hấp-hối chộn rồn ấy, có một cán nhà kia, mẹ mắc đi làm, chỉ để lại nhà có ba chị em đứa nhỏ, hại đứa lớn thì chạy thoát ra khỏi, quên phức thằng em, làm hại nó ở lại tử-thông, phần thì hoảng với kinh-hồn, phần thì lửa áp chậy tới, kiếm không được ngõ ra phải đành chịu trao thân cho vừng lửa đỏ. Chết tươi !

Tại sao phát hỏa ?

Về vụ nầy, rồi cuộc, hỏi ra thì mới hay có-tích như vầy : Số là một Á-xẩm ở cán nhà kia, chiều lại, sửa soạn chiên cá đặng ăn cơm. Đoạn bắt chảo lên, đổ mỡ vào nghe một cái xèo, vừa sắp bỏ cá vô đặng chiên. Chẳng may vì chuyện lửa giá qua, bếp thì gần vách, nên mỡ liền văng ra ngoài, sẵn có lửa bỏ một bên tắp chậy, chậy luôn tới mỡ trong chảo ; đoạn phực ngọn lên, chuyền qua vách mà lảm luôn. Thật thì lúc ấy, nhẹ rằng người ở lối xóm cũng hay, lật-đật áp qua dặng chữa giùm cho xẩm. Thế mà xẩm ta dại-dột quá, vì mới rồi hồn được 400 đồng bạc heo, nên thấy người lối xóm lại đông bèn sợ người ta tới giựt tiền nên lật-đật chạy lên đóng cửa trước lại, để tự tiện ở trong chữa lấy.

Ôi ! Một mình ma chữa cái gì ! Hỏa rằng là gặp tợ lửa chậy mây, mà một mình ở trong khẩu qua khẩu lại, dục lửi dục lui thì mong gì ngọn lửa hồng hạ dặng. Vì vậy mà làm cho gần 100 căn nhà đều tiu-điu nơi một tay Á-xẩm. Ấy đó, ngẫm coi có phải là xẩm ta điên không ?

Lại cũng vì lửa bắt chậy mau quá, nên khi vội rông chó đến nơi thì chỉ có trơi muốn cho có chừng, chớ không còn gì mà kể !

Tàu đi các

TÀU CHẠY

Chiếc Chantilly sẽ chạy
Toukin lối ngày 23 Mars.
Chiếc Cap Varella sẽ
Toukin lối ngày 23 Mars.
Chiếc Porthos, sẽ chạy
ngày 22 Mars, 5 giờ.
Chiếc Amarone, sẽ chạy
Nhựt-bổn, lối ngày 26 Mars.
Chiếc Chenonceaux sẽ
sự Nhựt-bổn, lối ngày 8 Avril
Chiếc Paul Lecat sẽ
ngày 5 Avril.
Chiếc Claude Chappe sẽ
Toukin, lối ngày 24 Avril.
Chiếc Amboise sẽ
kin, lối ngày 5 Avril.

TÀU CHẠY

Chiếc Chantilly ở Toukin
đặng Saigon lối ngày 23 Mar
Chiếc Amarone ở Phnôm-p
lối ngày 23 Mars 8 giờ.
Chiếc Paul Lecat ở Nhựt
quốc sẽ đến Saigon, lối ngày
Chiếc Eden ở Phnôm-pê
lối ngày 19 Mars.
Chiếc Chenonceaux ở Ph
Nhựt-bổn lối ngày 5 Avril.
Chiếc Nampoa ở Nhựt, sẽ
ngày sau 8 giờ rưỡi.
Chiếc Amboise ở Phnôm-p
lối ngày 4 Avril.
Chiếc Metzinger ở Tourane
đi Tân Saigon, ngày 15 Avril.

TIỆM
M. Françoi
76, Rue Vann
Giữa đây phố chợ bỏ
SAIGON

Là người Am
thật đáng tin cậy
XOÀN thiệt tốt,
giá thiệt rẻ !
Đồng bào nên
giúp người mình

Quan nghe hết tự-sự rồi, bèn bắt trảo cả nhà A-Xản ta giải lên quan Biên-lý. Thật chỏ chi mà xảm ta dừng đến đây. Tâm tôi như thể thì dầu có chay gằng cornac chat it mà thoi cho khỏng có đau đau nỗi!

Cuộc hư-hoc chưa rõ bao nhiêu, Chỏ sự hỏi mang thì đã biết chắc hết 1 ot thằng phỏ mới 1 tuổi, con của Annam rồi đó.

ĐẢNG KHEN DẠ NHẠC

« Fanfare Saigonnaise de Câu-kho »

Tối phỏng đầu sẽ hội tại Saigon, ngày chúa-nhựt 30 Mars 1925, cả-đa nhạc « Fanfare Saigonnaise de Câu-kho » đem giúp vui theo chương trình của hội, để các thứ hội đàm nước Langsa ở Saigon.

Bỏ nhạc này, đánh đã các bản theo kiểu thời, nhứt là những nghe rất êm thảm, ai nấy, hễ nghe tới nhạc trỗi dạng, lưu lại nghe đều lấy làm toại chí cho đồng-bang ta, cũng chia dự đặng một phần về âm nhạc tấn, mà đặng công chung hoan nghênh.

Hội nhạc này lấy lâu nay hay làm nghiệp, hễ có việc chi ích lợi chung, về cuộc lễ lớn trong thành phỏ, cả các hội Thể-thao, mới, thì sẵn lòng đến giúp nhiều khi; như hôm lễ cho đến trong dinh quan Toàn-quyền, tiệc đãi tại dinh quan Thống-đốc Nam-kỳ, chơi tại bản-lên đường Khánh-hội, tại trường đánh gôn Charner thì mới lập, cũng trong tỉnh thành, đâu đâu đều đặng công chung hoan nghênh lắm.

Thật đặng khen thay thầy trong hội nhạc nầy, dù công khó, ngày thường đi làm việc, mỗi tuần hội hiệp nhau trong bọ Câu-kho mà luyện tập, tay cuốc chơi mà có ích cho xã-hội, vì theo thời đợi, hễ có cuộc lễ chi lớn, hoặc nghinh hôn, tang chế, lễ khánh thành, cũng là tân quan mà không có nhạc tấu, thì không long trọng chi cho lắm; như là có mời các quan Langsa, phải có âm nhạc tấu, mới tiêu khiển đặng.

Hội nầy xin có M. Laurent Châu điều đình và thầy đã học tập nhiều năm, và đã nổi danh về âm nhạc tấy bên Pháp-quốc, tại tỉnh Tarbes (Hautes Pyrénées) và Saint-Cyr (Seine-et-Oise) năm 1917 và 1919.

Trông cậy Chánh-phủ chẳng phải tăng kể có công mà hai thưởng cho mấy thầy trong hội như vậy, đặng dạy dỗ lòng cho đồng-bang ta càng ngày càng lần bộ về âm nhạc tấy.

LÂM-VĂN-NHỜ

NHẬP TỊCH LANGSA

Tiếp được tin rằng ông Lê-cang-Đảm, 30 tuổi, sinh-trưởng tại Cantho, hiện làm Phó Đốc-học trường tư-thục Huỳnh-công-Phát, và thê-tử: là cô Mottet Maxence, 18 tuổi, với François Pol và Auguste, được Đức Giám-quốc cho nhập tịch Langsa hôm ngày 18 Novembre 1926, số hiệu 22995 X 25,do theo chỉ-dụ ra ngày 26 Mai 1913.

Được tin nầy, bổn-báo xin vị tinh quyền thức, có mấy lời kịnh mừng ông và qui-quyến và cầu chúc cho gia-môn ông hưởng được nhiều hạnh phước.

B. Q.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY ĐI

« Chiếc **Chantilly** sẽ chạy đi Pháp-quốc tối ngày 26 Mars.

Chiếc **Cap Varella** sẽ chạy đi Annam và Tonkin tối ngày 23 Mars.

Chiếc **Porthos** sẽ chạy đi Pháp-quốc, tối ngày 22 Mars, 5 giờ.

Chiếc **Amarone** sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn, tối ngày 26 Mars.

Chiếc **Chenonceaux** sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn, tối ngày 8 Avril.

Chiếc **Paul Lecat** sẽ chạy đi Pháp-quốc tối ngày 5 Avril.

Chiếc **Claude Chappe** sẽ chạy đi Annam và Tonkin, tối ngày 24 Avril.

Chiếc **Amboise** sẽ chạy đi Annam và Tonkin, tối ngày 5 Avril.

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc **Chantilly** ở Tonkin vô Annam, sẽ đến Saigon tối ngày 23 Mars, 10 giờ.

Chiếc **Amarone** ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon, tối ngày 23 Mars 8 giờ.

Chiếc **Cap Varella** ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon tối ngày 27 Mars.

Chiếc **Paul Lecat** ở Nhựt-bổn và Trung-quốc sẽ đến Saigon, tối ngày 1er Avril.

Chiếc **Eden** ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon, tối ngày 19 Mars.

Chiếc **Chenonceaux** ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon tối ngày 5 Avril.

Chiếc **Kempot** ở Xiêm, sẽ đến Saigon tối ngày nay 8 giờ rưỡi.

Chiếc **Amboise** ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon, tối ngày 4 Avril.

Chiếc **Metzinger** ở Trung-quốc Nhựt-bổn, sẽ đến Saigon, ngày 15 Avril.

TIỆM

M. François Sự

76, Rue Vannier

Giữa dãy phố-nhà bèn về Chợ-cũ

SAIGON

Là người Annam thành thật đặng tin cậy, bán HỘT XOÀN thiệt tốt, giành mối giá thiệt rẻ!

Đồng bào nên đến mua giúp người mình.

Téléphone: N° 502

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

Cái bốp phơi trọng giá

M. C..... ở tại nhà hàng Rotonde mới mất một cái bốp phơi có đựng một cây viết đựng mực đáng giá 10$00 với một số bạc 270$00.

Cái bốp phơi ấy trọng giá thiệt. Thằng bợm nào trúng được bốp ấy thì nó sẽ có thằng mắc tình làm bánh ăn xài lên xe xuống ngựa mấc lắc.

Người được của người rơi hòn hồ kẻ mất bạc buồn thúi ruột teo gan.

Ca tiền xử, có bốp cũ giấy thuế thân có viết đựng mực lấy nói. Bỏ bộ vàn.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

(Công ty hữu hạn đương trù lập)

Vốn 250.000 đồng bạc, chia ra làm 10.000 cổ phần, mỗi cổ phần là 25 đồng.

Công-ty đã bắt đầu thâu tiền cổ phần từ ngày 1er Mars, tiền ấy thâu tại nhà Đông-Dương Ngân-hàng và tại mấy sở đại-lý của Ngân-hàng ở Saigon, Cantho, Pnom-Penh, Tourane, Hanoi và Haiphong. Ngài nào đến nhà Ngân-hàng đóng tiền, xin nhớ hỏi ở chỗ « Service des titres ».

Muốn cho sự thâu tiền được dễ dàng, công-ty có nhờ ông « Nguyễn-văn-Của » chủ nhựt nhà in Fl'lon thâu giùm rồi đem tiền ấy giao nạp lại cho nhà Đông-dương Ngân-hàng. Vậy ngài nào muốn đóng tiền tại nhà in Union cũng tiện lắm.

Những sách nói rõ về việc sáng lập và thể-lệ Việt-Nam Ngân-hàng hiện đã in xong và vẫn đề phát cho không.

Thưa đồng-bào,

Việt-Nam Ngân-hàng là nhà Ngân-hàng chung cho cả dân tộc Việt-Nam, chớ chẳng phải là nhà Ngân-hàng riêng của một số ít người trong xã-hội, cho nên ai là người Việt-Nam cũng đều có cái bổn phận phải giúp đỡ vào công cuộc sáng lập Ngân-hàng Việt-Nam vậy.

Vụ tàu Commerce chìm bốn người bỏ mạng

Trong số báo ra ngày 25 Janvier 1927 bổn báo có nói rõ rằng việc chiếc tàu Commerce chìm hồi 8 giờ chiều hôm 29 Janvier bốn người thợ máy Hà-nội Thân, Ng-xuan Mai, Đỗ-xuan-Bai và Trần-văn-Đạo bị mắc kẹt trong tàu lên không được nên phải đành chịu chết ngộp.

Mới tháng mấy nay rồi số Ba-son tàu phương thì tàu Commerce lên nhưng thế khó qua nên đem lên mà không được, còn bốn cái từ thì thì cũng kẹt ở trong tàu không nỗi lên, nay mới đem lên thì thấy thi của bốn người thợ xấu phước bỉ việc rủi-ro lấy đã rõ ra hết duy còn có mấy đồng xương thôi.

Thấy vậy mà thảm thương cho người mạng bạc. Chết đà thiệt lỗi đau đớn hết sức. Chưa hết rủi đáp ứng chết nỗi Bo-son tỉnh sao cho gia quyến của bốn người ấy phần sự mà phải bỏ mình như thế.

CÂU HỐI

Trong sách nói về sự cha đấi với con, có hai câu khác ý nhau.

1° Nhơn mạc tri kỳ tử chi ác.

2° Tri tử mạc như phụ chi.

Câu trên nói: Chẳng ai biết con của mình là hung ác.

Câu dưới nói: Biết con chẳng ai bằng cha.

Hai câu nầy tuy khác ý nhau, mà đều có ý nghĩa cả, nhưng không biết câu nào phải hơn, vậy xin chư-vị bàn luận đích xác, rồi gởi bài đăng báo cho vui. bổn-báo thật sẵn lòng lắm.

CĂN DÙNG ĐIỀU DƯỠNG

Hội Cao su Đất-đỏ (*Sté des Plantations des Terres-Rouges*) **cần dùng hai người ở êu dưỡng có bằng-cấp (Infirmier diplômé).**

Ai muốn xin làm thời do nơi hội-sở

đường Barbet, số 45 — Saigon.

Câu đố

« Thương nhau cau sáu bổ ba,
« Ghét nhau cau sáu bổ ra làm mười.»

Câu nầy có chi ý-nghĩa rất hay, nếu răng đề trí mà nghiệm kỹ thì rõ liền; nhưng ngặt có một điều là nó có hành vô dụng, nên xin phụng thưởng vì nào đáp trúng mà gởi trước, sáu tháng nhựt-trình. Còn lại bao nhiêu thì đăng lên vào báo.

Muốn cho dễ hơn nữa, bổn-báo xin nói giùm một tiếng trước là « Cái » nhưng chớ lầm « Cái » đó là cái món, cái vật gì.— Hạn trong hai tuần lễ.

Thưởng các bạn đọc báo lúc rảnh nên nghiệm đáp chơi cho vui, ấy cũng là một phương mở trí lắm.

CANTHO

Tại sao mà tự vận?

Mới đây tại B. V. (Cantho) nơi đọc tên N. V. Ph... chẳng rõ có việc chi mà thấy mở ống đánh liền thình, thiệt ba ống uống hay lớt, hỏi lại một bạ rằng tên Ph... vì việc nhà mà tự vận. Chẳng ta tự vận bằng ấy thứ, nhưng xem qua thì coi thể chẳng là uống không bao nhiêu, vì theo lời người nhà đề thuật rằng cách ít ngày trước đó, chẳng ta đi chợ có mua hai cắt a-pi-rin mà chẳng ai hiểu chẳng mở cắt.

Chẳng mua sẽ rồi, trong nhà chẳng ai biết chẳng ta sẽ dùng đó mà tự vận, mà đề phòng, đến chừng chẳng ta uống có một chập lại xét mình rất mấy cái là thảm thiết, thì lúc ấy trong nhà mới hay, hoảng hồn, đánh mỗ liền thình, hầu có cho thiên ha hay, đến nơi mà cứu chữa.

Lúc tiên hạ tại tới nhà tên Ph... thì tục kiếm được một cái thơ của chẳng ta trối lại, noi rằng: vì việc gia đạo bất hòa, nên làm cho chẳng buồn nhiều nỗi, lúc sắc thấy thiên người ta không có tiền trả, thiên hạ sĩ nhục chẳng không được nên chẳng không muốn sống nữa, quyết tình mượn chén độc phiền dặng quyên sinh, không biện nông hơn thị tiện cho phải bị nhiều điều nhục nhã.

Theo trong thơ của chẳng thì vợ con tương dư lượn của lại xảm ta không phải vậy, cũng tại Ph... tự toà đòi bi tại việc nhà của chẳng có lầm sự ức lòng.... Trong nhà có hai anh em ban rẻ mà thôi, nhưng mà người cả ban bị tật nặng, chẳng ta sau đã nên chẳng mới giúp mà quyên sinh.

Còn có người nói tại chẳng sanh bông chẳng phải, nhè chỉ đâu tội con chị bày cậu chàng nằm lay, quyết lòng kiu đen xâu, bi chi làm cho chẳng bị người trình hiệ, không muốn làm chuyện hoan hoan, nên mới lời nhẹng nhẽ chẳng ta làm nỗi..... Bi vậy nên Ph... lúc sẽ nhà nghỉ lại hỏ thửa mới tình tự vận đó.

Cần chuyện nghe ra là vậy, nhưng kẻ-giả không dễ dàn giải đâu chơn, song cũng có lời phỉnh lòn Ph... Không biết xét phần lỗi trời, vì đâu có việc chi thì thăng thắng mà tử phận, chớ làm rủi có lạc, rủi chết đi, thì ai có mà nhìn đường cha qua mẹ yếu của chẳng hiền lành.

Thiệt là bậy quá!

VỀ BAN VĂN HỌC CỦA HỘI NỮ CÔNG (HUẾ)

Các chị em trong hội viên chia nhau lựa bài mà diễn giải trong các tuần thứ năm, Chúa-nhựt; hoặc nói chuyện về sự tích, hoặc về việc giao-thanh nên sắp đặt cách làm sao cho hoàn toàn, chớ chọn lại thời về văn-đề thiển cận hiệp với trình-độ giáo-lục phổ thông mà nói, cốt cho hiểu mới có ích, cho nên các văn-đề ủy theo hiện tình mà không nhứt định, cũng tùy theo ý người lựa chọn bài mà bàn,mà nói,chỉ cốt sao cho sự bàn có thiết-thật, tự tưởng sâu rộng là được.

Và những các bài vở trong sách, các thứ thơ từ lai vãng nói về công việc hội có cái thơ nào. lời lẽ tao-nhã, nghĩa-lý thâm-thúy, đều được đem ra bàn văn-học luận-phẩm, để luyện tận cho mỗi học sanh biết cách làm từ trác, cũng là một sự cần yếu trong nghề văn-chương; nói tóm lại, tuy ban văn học của hội chúng tôi còn dương dở-dở giảng-dỉ, nhưng tôi cứ thành tâm bồi đắp mãi, tức có ngày thành một nền nữ giới văn-chương, mà nền nữ giới văn-chương nầy, chỉ lấy đạo-đức thuần-túy làm tôn-chỉ, chớ không chuộng hư mỹ làm gì.

Lần nay chúng tôi đã góp được nhiều bài của các nhà nữ sĩ trong nước để ấn-hành thành một quyển toàn văn khuê tú để công hiến cho nữ học sanh hạn gái ta xem rất có bổ vị lắm.

Vì sự tổ chức ban văn học của hội mà thường được nhờ các nhà nhiệt tâm về giáo-dục hay tán trợ cho nhiều thứ sách vở rất có giá-trị, như mới đây nhà báo Thực-nghiệp có tặng cho hội sách Việt-sử-đại-toàn của cụ Mai-đăng-Đệ dịch; thiết tưởng người trong nước ai ai cũng nên đọc sử nước nhà, việc thạnh suy, đường lợi tệ có hiểu mới nghiệm xét được sự dĩ vãng mà mong bồi bổ cho cảnh hiện tại. Lại như sách nữ sanh đọc bản của ông Trịnh-đình-Rư mới xuất bản, sách nầy cốt làm rõ ông cho con gái tân học ; về cách cư-chỉ những điều thường thức, để biến vui trí thích đọc, chương cú rạch ròi, chủ giải rõ ràng, phàm hết thảy là sáu mươi thiên, thật là một quyển sách tiện lợi cho bước đầu của kẻ hậu học nữ- sanh, nhờ vậy mà tìm bờ bến bến, trí thức sẽ tới rất chóng ; vì thế mà ban văn học chúng tôi cũng được thêm một món tài liệu rất tốt nữa, nay xin giới thiệu cùng chị em nên mua mà đọc, khi đọc có từ tưởng gì hay, lẽm bài gởi cho ban văn học chúng tôi, để chị em cùng trao đổi ý-kiến, thời sự học càng thêm bổ ích nhiều lắm.

NỮ-CÔNG-HỌC-HỘI (lái cão).

VẠN-HÒA

N° 88, Rue de Gocong — CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu VẠN-HÒA nhượm vải đen nhứt tại tỏi ở tại chợ CHOLON.

Vải đề nhân « Con cá Kim-Ngư xanh » thì đã có tiếng trong Lục-Tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhượm đen dùng chẳng hề khi nào rỏ, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bở như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chế ra tấm thứ vải đen đều

đề nhãn hiệu : VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổ nhượm nhượm tỏi, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng diệp mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu, đặng mà thủ lợi và cho chư quí khách mua lầm, tưởng là vải của bổn-hiệu: Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái Hiệu vải, cái hình chủ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là :

1 Con cá Kim-Ngư 1 mặt.
2 Con cá Kim-Ngư 2 mặt.
3 Vạn-xuân-long xanh.
4 Vạn-Hòa con gà trống.
5 Vạn-xuân-long xanh đen.
6 Vạn-Hòa chiếc tàu.
7 Vạn-xuân-long bươm bướm.
8 Hiệp-Mậu con ngựa đua.

Téléphone 702

VẠN-HÒA

THUỐC HỘ TRỪ BỊNH TRONG PHỔI

SIROP AKKER

chế nấu thảo mộc làm ra, không vị độc đâu không vị làm nghề-nghiệt, khoẻ bổ hiệu-nghiệm-nhiều cả, thiệt là thuốc thần hiệu, không thuốc nào sánh để sống trừ

Bịnh ho, ho khóc-khắc
Sổ mũi, ho keo đàm
Đau tỏ hầng trong phổi, nóng lạnh
Bịnh suyễn, đau lồng ngực.

Thuốc Sirop Akker uống tuyệt ho, mửa hồi hợp, làm cho thở thong mau, khạc nhổ đàm dễ, và trừ hết độc địa trong phổi.

Agent Général
PHARMACIE NORMALE

CỐ BẢN CÙNG CÁC NHÀ THUỐC

Coi chừng trả đồ gian-giảo

E. C. Paris 216 154 B

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 22 Mars 1927.

GIÁ BẠC

	Achat	Vente
Nhà nước	12 95	2 85
Hàng-hàng Đông-pháp	3 05	2 95
Banque Franco-chinoise	13 05	2 9
Hong-kong banghai	3 05	12 95
Chartered Bank	3 05	2 95

MÈ CỐC

Giá lúa chỏ đến nhà-máy Cholon bay lấy luôn giá 100 kilos

	Pour riz de 65 k.	P. r 100 k.
Vinhlong	4$15	6$ 1
Gocông	4 60	6 76
Bai-xàu	4 55	6 69
Pacliêu	4 56	6 70
Namvian Gạo trắng	4 11	6 03
Gạo đỏ	3 72	5 44
Gia bực trong	4 54	6 67

CỬU-NHỊ MẠO CHÂU-KỲ

Vua xem tạo, trông ai cũng đã rõ thửa ấy là tích ở truyện Tàu, nay nay bắt bỉ An-nam, hết bạn kia đến bạn no đã điển ra điển lại chẳng biết bao nhiêu trực. Thôi không còn la làng gì chuyện nàng Công-chúa Châu-nhỉ Phê-Long, cùng chuyện anh chàng Ô-hắc-Lợi.

Tuy thật là chuyện thường, sự tích dã chán nghe rồi, song vì hay, nên vừa rồi M. Lê-văn-Tiêng mượn lấy tích ấy mà soạn ra một bản tuồng Cải-lương, đã xuất bản rồi, để hiến các nhà an điển cả ngâm, xem chơi giải muộn.

Tuồng phần làm bảy màng : Bắt tạc lớp Châu-nhỉ thêu mạo Châu-ký, cho đến khi giả trai để trả cừu chồng, nhưng chồng mày bỏ mang.

Sách dày 48 trang, khổ vừa ; trong có đủ các thứ bài ca theo điệu ; nhiều bài rất hay và lợi ích để cảm đoàng hi-sĩ ; nên tưởng các nhà nên mua cả-cùng cũng nên mua quyển tuồng nầy để con buồn ngâm ngợi chơi rất thú.

Giá 0 $ 50 mỗi quyển. *Có để bán tại các nhà bán sách.*

FOURNIER-DEMARS
TRIOMPHE AVEC SES LIQUEURS
PRUNELLE FOURNIER à la Fine Champagne
SÈVE FOURNIER à la Fine Champagne
CHERRY-BRANDY FOURNIER
TRIPLE-SEC FOURNIER

COGNAC
FROMENTIN
3 étoiles

COGNAC
MOYET
3 étoiles

COGNAC
CUSENIER
1 couronne

Quinquina Edouard Dubonnet Labousiere

Bạ-lộ-nội cõi Đông-pháp

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hàng nghành ở: Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhon, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

QUÍ-VỊ Ở MIỀN HẬU GIANG

Khi nào Quí-vị muốn mua xe mới, sửa xe nhà, đóng thùng xe, may mui xe, may nệm xe, sơn xe, mua đồ phụ tùng, vỏ ruột, dầu săng SHELL, dầu nhớt, mỡ, vân vân... ..

Xin trước hãy do nơi :

Hãng NGUYÊN-THANH-DIÊM

Tại góc đường Chi-Hòa và Nữ-Trinh. — VINHLONG (Trung-ương Nam-kỳ)

Hãng nầy của người Annam sáng lập, có xe mới thiệt tốt để bán, có thầy thợ thiện nghệ và máy móc đủ thứ mà làm mọi việc đều kỹ lưỡng cho Quí-vị vừa lòng. Công chuyện làm đã mau khéo và chắc chắn. Giá cả phải chăng, rẻ hơn các nơi. Tới lui thương nghị rất phương tiện.

Lợi ngày giờ và ít tổn phí cho Quí-vị hơn là đi nơi khác.

Giờ tắm hầu kề. Bé lặng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoán bước lược ngoài khơ
NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT
Dường lấy thi *BIẾT BAO CẢNH LẠCH TRẢI QUA*, hà chẳng nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ lớn Bổ-lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
ở ngang nhà hát tây, Saigon

Bổn-hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

---

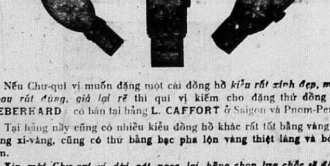

Nếu Chư-quí vị muốn đặng một cái đồng hồ *kiểu rất xinh đẹp, máy chạy rất đúng, giá lại rẻ* thì qui vị kiếm cho đặng thứ đồng hồ « EBERHARD » có bán tại hãng L. CAFFORT ở Saigon và Pnom-Penh.

Tại hãng nầy cũng có nhiều kiểu đồng hồ khác rất tốt bằng vàng và bằng xi-vàng, cũng có thứ bằng bạc pha lộn vàng thiệt láng và bóng lắm.

Xin mời Chư-quí vị đời gót ngọc lại hãng chọn lựa chắc sẽ đẹp ưa ý.

Thuốc hoàn

NIRVA

Trị bịnh

bổ Nha-phiến rất thần hiệu

Nó thế cho thuốc Solution R

của ông HOLBE

TRỮ BÁN TẠI TIỆM THUỐC

L. SOLIRÈNE

ở ngang nhà hát tây, Saigon

XIN CÁC NGÀI GỞI BÀI LƯU Ý

Các ngài thông tin và độc-giả mỗi khi có gởi bài vở chi cho bổn báo ngoài sự viết một mặt giấy, xin làm ơn viết cho thưa thớt bằng mực đen mực tím chi cũng được, đặng cho tiện đọc tiện sắp. Chớ có nhiều ngài viết bằng viết chì, đã vậy nét lại in thật lấy làm khó tiện làm; nhứt là có nhiều bài ở ngoài. Trang-lý gởi đến viết rồng bằng viết chì in-cám, khó chẳng khỏi đường nào.

T. S.

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mô thể thảo trước khi tốp điền những miếng quờn mệt nhọc họ hay dùng thứ rượu chác hiệu « PREIGNAC ».

Thứ rượu nầy mùi vị điều đàng dể uống mà chất rượu lại hiền lắm cho bổ khoẻ giăng gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đại hữu ích cho mấy nhà luyện tập thể thảo.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng **POI-LANDRY**, *17, place du Théâtre Saigon có thứ chai sẵn và có thứ trong thùng còn nguyên.*

Thuốc thực hiệu nầy chữa rất dễ lắm rồi và hiệu-nghiệm lạm các thứ

ĐỜ TRỊ BỊNH ĐAU-LẬU

mười bị hay là có đi lâu rồi

Trong 223 người A-Mấy dùng thuốc nầy thì lành bịnh hết 221 người (Y theo lời phán các Inventeurs ở Alger)

Bán sống các nhà thuốc có danh.

THỜI-SỰ CẨM-NANG

THỜI-SỰ CẨM-NANG *năm 1927 gần xuất bản. Các vị Cai, Phó tổng, các vị Hội-đồng Địa-hạt, lương chức mới lảng, cùng các qui điền-chủ nên mua mà xem cho rõ thời-sự và lợi được giải muộn nữa.*

Giá bán..... **2$80**

Qui vị rào muốn mua thì gởi thơ và mandat cho M. NGUYỄN-VĂN CỦA *13 rue Lucien Mossard, Saigon*

Xin nhớ gởi phụ thêm tiền gởi ba cắc (0$30).

HỘI THẦU KHOÁN

Hội lãnh công-việc về tạo-tác kỹ-nghệ và thương nghiệp Đông Pháp

Công-ty **HÒA-KÍNH**

Đảnh tráng-lắp công-việc to-tát, hầm xe chạy dưới nắt.

Đảnh tráng lắp công-việc thường hầng xe-bò cùng các xe chở chuyển khác.

LÃNH CHỞ MỖI NGÀY :
Nhiều là : 42 thước vuông.
Ít lắm là : 30 thước vuông.

VỀ CUỘC LÃNH CHỞ CHUYỂN :
M. HỒ-VĂN-KÍNH *và công ty* **HÒA-KÍNH** *chở từ... 1926 tới.*
Septembre 1926 được
200.000 thước vuông

QUẢN-LÝ **M. HỒ-VĂN-KÍNH** *và* **NGUYỄN-CÔNG-HÒA**
***HỘI QUẢN** : 139 rue Pottorin, Saigon*

Các thứ dầu hỏi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thường chưng ra. Thứ dầu hỏi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong nam-kỳ. Giá đã rẻ mà thắp lại được. Liệt-vị dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu hỏi nầy

---

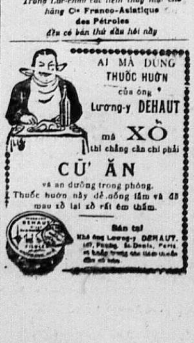

XIN LƯU Ý

Bổn hiệu **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** *đã được phòng ở tại đường Canton môn bài số 38 Cholon. Kính cáo cùng lục-châu chư thân chủ đặng lẫn tường :*

Từ bổn hiệu khai trương tới nay lần lay tinh có mấy chục năm dư, hằng mong ơn chư tôn đoái tưởng, nên thân chủ càng ngày càng đông, thật bổn hiệu rất thêm cảm thạnh tình. Vì vậy mà bổn hiệu chẳng nài khó nhọc, tốn của hao công, nghiêm chỉ ra nhiều thứ thuốc thần hiệu để giúp ích cho chư tôn trong khi nắng lửa mưa dầu. Chẳng dè mới đây có kẻ gian ngoa giục đỗ tư lợi không kể tổn nhơn hại mạng, nó làm ra những thuốc bậy ba cho có chừng, còn ngoài nó làm những hộp, ve, gói, vân vân giống lựa theo bổn hiệu mà gởi bán khắp nơi, bởi vì cho chư tôn lầm tưởng của bổn hiệu chế ra. « Vì hễ lại mua thì chẳng nó nói thuốc của Nhị-thiên-Đường » nên sự chư tôn chẳng xem kỹ mua về uống thì rất hại cho sanh mạng. Nhứt là vạn đừng nhị-thiên-đâu thì chúng nó mạo nhiều hơn hết ; vậy xin lục-châu chư tôn ai muốn mua thuốc của bổn hiệu Nhị-thiên-Đường thì hãy xem cho kỹ hình ông phật mập và hiệu N. T. Đ. *sẽ lấy.*

Vắn tắt vài lời ước trông lục-châu chư tôn lưu ý cho lắm.

Cholon le 6 Juin 1926.
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.
được phòng 38 rue Canton 38 Cholon

Sông lâu nhờ rượu

(Longévité grâce à une liqueur)

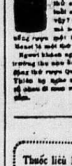

Bitter bây giờ bán nước Nhựt-bổ rất mắc vì thiên chủ đã : giải tỏ thất mà bởi nơi vào lực mạnh mẽ như người đi thiên, ở đồng thiết bắt; ăn mới nhiều, ai ngày ? người trọi người đồng mới thấy hiệu công chuyện. Ngày nay có một người ở thôn làng, ba phố nhà bắt tại đâu hay cần bao biết mà nhà cần lực không phải bán ngày Ông già đây tại đồng Cá chỉ là đi mà bắt, ai đến thì trước bán ba cruon hay nói ly nhỏ rượu Quinine Bisleleine bitter Renard là một thứ rượu trường mua bổ thế.

Người thành ngàn nói rằng ai trong, quyền một việc trường thì bán hay, giúp rất nhiều ơn đi qua đồng thứ rượu Quinine Bisleleine bitter Renard. Thiên hạ ngàn nói đồng ai ta thêm mạnh, rằng bán ở nhà đi mua rượu ấy thêm vô ăn bằng thì thêm mạnh.

Thuốc liền PILULES PINK

là thuốc bổ dưỡng sức lực, kẻ đau mới mạnh, người đau mất máu hay là kẻ ốm yếu mồng mảnh nên dùng uống lắm.

Thuốc liền PILULES PINK

dùng trị các chứng nhức yếu trong mình quả thật hay, vì thuốc ấy thấm bổ máu mạch, đường gân chắc cốt, làm cho ăn uống biết ngon, mau tiêu và giục chuyển cả thân thể liền lạc mạnh giỏi.

Thuốc liền PILULES PINK

cho là một thứ thuốc hay, uống hiệu-nghiệm lắm luôn, trừ các chứng bịnh vì huyết kém thiếu hụt, hay là gân cốt nhức yếu mà sanh biến ra, mới là bịnh hư huyết, chứng buồn nẫu trí thảm, trong mình liệc yếu bắt hoài, lác con xỉu vậy mấy, tóa đứa bà cô tuổi hết có thông, các chứng trong bao-tử, nhứt giác công là bịnh liệt gần cốt.

Thuốc ấy có bán công trong các nhà bán thuốc.

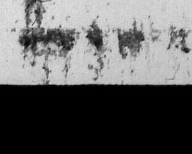

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (lồ Tây), trắng và đủ màu; gấm nhuộm bền Pháp-quốc, nền màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trở 4$00 một thước tây.

Lục-soạn láng-chảu, trắng, tr 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lục-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh, từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá 5$20 một quản.

Lãnh đen (ba làng đen huyền, không trở không đỏ lông), khổ Bắc-thảo 0m90 một quản.

Lãnh đen (ba làng đen huyền, không trở không đỏ lông) khổ trung 4$50 một quản.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lựa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại giá lắm, dệt rất kỹ càng, đàng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là : tiến nghĩa anh hào lợi.

Vị muốn trỉ danh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hàng tôi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân kinh kim (contre-remboursement).

Xin hãy mau thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt nên thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chiêu mộ.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

TIỂU-THUYẾT MỚI

Giai-ngẫu thiên-thành

(Ái-tình tiểu-thuyết)

Giá..... 0$40

Mua nhiều dặng bán lại xin đi nơi :

Mme **NGUYỄN-THỊ-TRUYỆN**
N° 103, Rue d'Espagne, — SAIGON

Grand Cinema du Centre

105. — Rue de Paris
CHOLON

院戲影央中岸堤

Có bán và cho mướn phiếm ảnh Tây, Tàu đủ thứ

CÓ TRỮ NHIỀU BÓNG TUỒNG
hay tuyệt-diệu

Ai muốn mua hay là mướn đề hát lại xin mới đến thương nghị.

Sẽ tính giá rẻ

NGÀY THI CỬ HẦU ĐẾN

Ngày thi cử hầu đến, những học-sanh lo ôn nhuần kinh sử, nhứt là khoa Sử-ký nước nhà lại càng hệ trọng lắm, nên có nhiều trò biết lo xa, hay duyệt xem trước những thứ sách có trọn lịch sang thiệp đến Sử-ký, giữ mua sách « Sách Nhan-vật-chí » vì sách ấy có những lịch sử nước nhà coi qua mau hiểu để nhớ như sự tích đức Gia-Long, lịch-sử ngày Tây-Sơn, lịch sử đức Cha Ba-đa-Lộc và nhiều cũng thêm Nam Trung.

Hãy gởi mua kẻo hết tại Tác-giả là M. Nguyễn-văn-Dân, 115 Rue de Verdun, Saigon.

Giá mỗi cuốn là 1 $ 50, ở xa gởi thêm 0$30 tiền cước.

Có trữ bán tại Saigon : nhà in J. Viết.
Tiệm Thái-Thanh, 18 Roland Garros.
Tiệm Thinh-Quang, 62 Rue Sabourain.
Tại Sadec : tiệm M. Trương-vạn-Sanh ; tiệm Hà-phước-Sanh ; tiệm Hà-phước-Tường và nhà in Bà-Vân.
Tại Cantho : nhà in « Imprimerie de l'Ouest » gần Nhứt Quán Vạn-sai « Lới-Thảo »

Một điều cốt yếu cho lịch-sử Việt-Nam

Bấy nay các bực thượng-lưu xứ ta ai ai cũng nghĩ đến bảo tồn quốc-hồn quốc-túy, các báo chương cũng phân tách ra nhiều lần, cũng có khi giải rất rõ ràng mấy chữ đó để quốc-dân khỏi có kẻ hiểu lầm mà quá ư lạm dụng; lại nhiều lúc cũng chỉ trích những người thấy nói quốc-hồn cũng quốc-hồn, thấy nói quốc-túy cũng quốc-túy mà tự phụ là ta bảo-tồn đây. Ôi! mấy chữ đó, các nhà văn-sĩ đã bao lần bút mòn mực ráo đăng tả ra để giảng dụ một cách rất êm ái khiến độc-giả ai là người có học lại có tư tưởng cao xa cũng phải dùng mà suy đi nghĩ lại để khỏi cái tiếng theo đóm ăn tàn.

Ấy đã có lòng muốn bảo-tồn quốc-hồn, quốc-túy tất có lòng yêu nước, mến nước, mong sao cho nước được phú cường.

Phàm người ta lúc bé trí-lực hãy còn non nớt, tư-tưởng hãy còn viễn-vông thì chỉ biết yêu nhà nhớ nhà; suy ta thường hỏi cậu bé xa nơi quê hương rằng: « Cậu có yêu nhà không? cậu có nhớ nhà không? » Thì cậu nào can-đảm giả gan cho lắm cũng phải trả lời rằng: « Tôi yêu lắm, tôi nhớ lắm. » Còn phần nhiều nói đến nhà thì các cậu sụt sùi khóc ra ý trả lời một cách rất đằm thắm như yêu, như mến lắm không gì bằng

Ấy lúc bé muốn yêu nhà, lúc lớn tất ai cũng có lòng yêu nước. Vậy lòng yêu mến tất là sẵn tánh trời bẩm cho ta khi hãy còn ấu-trĩ.

Nay hãy nói yêu mến là thế nào? Có phải chỉ nói yêu là yêu thật, nói mến là mến thật không? Dám nói rằng yêu mến đó là yêu ở đầu lưỡi, mến ở giọng văn, kể lấy tâm mà mến lấy trí mà yêu thì còn hiếm lắm.

Cứ như ý mọn kẻ hậu sanh nầy thì muốn yêu nước trước hết phải biết yêu nhà; muốn tỏ lòng yêu nhà thì tất nhiên phải làm sao cho mình được vẻ vang, mình đã vẻ vang tất nhà có thạnh vượng... Vậy muốn vẻ vang át phải ra công gắng sức đầy đủ phận mình, phải làm sao xứng cái tên con Rồng cháu Tiên, mầm Hồng chồi Lạc, phải làm sao cho bỏ cái lòng hi vọng của bọn đầu xanh.

Ấy nói đến vẻ vang không phải ham đường danh lợi mà vẻ vang, không phải đem thân xu-xiểm mà cầu vẻ vang, không phải chỉ cốt vinh thân phì gia mà cho là vẻ vang; ôi! cái vẻ vang ấy độc-giả ai chẳng rõ. Đây chỉ nói là tùy sức mình cho trọn đạo, ấy rồi vẻ vang đó.

Đã làm cho nhà được vẻ vang được cường thạnh khỏi nói cái túng bỏ cái khốn, thì cũng hòng có ngày mở mặt được với quốc-dân, mở mắt nhìn rộng ra ngoài biển Á.

Lúc nầy tất là lúc phải biết yêu nước, phải hết sức đem mình vì nước.

Vậy muốn yêu nước không gì bằng trước hết phải hiểu lịch-sử của nước, không gì bằng hiểu rõ cái trình-độ của tiền nhân lưu lại, công danh lừng lẫy, sự nghiệp hiển hách khiến người sau xem đến lấy làm vui lâm thích lắm não lắm phiền, thì sự đó nhiều lần đã nói, kẻ vô tài nầy chỉ xin nhắc lại mà cầu sao cho người Việt-Nam ta, lớn nhỏ phần nhiều biết sự tích nước nhà như sử Tây, như Tam-quốc, để khỏi cái tiếng thuộc sự-tích bà Jeanne d'Arc hơn sự-tích ông Lê-văn-Duyệt như nhà triết-học Tây đã nói. Còn người mình phần nhiều quá tuổi không từng bước chân vào trường Pháp-Việt thì xem như truyện Tam-quốc nghiễm nhiên như truyện mình, nào tam chiến Lữ-Bố, nào tam khí Châu-Do, nào Gia-Cát cầu phong, nào Triệu-Tử cứu chúa, nói rất thông và lấy làm hơn hở vô cùng; giả đột nhiên có người hỏi trận đức Trần-hưng-Đạo đánh ở Chi-lang thế nào? vua Lê-Lợi khởi nghĩa thế nào, để có khi ông Trương-Phi đánh Tàu mà nói át đi chăng.

Quả thật truyện Tam-quốc ở xứ ta phần nhiều con trẻ cũng có kẻ sành lắm, còn người không học nghe truyện trông vào tranh vẽ cũng có thể kể hết được mấy đoạn tựa hồ như truyền tụng vậy. Chẳng hay học sử bằng tranh vẽ cũng có ích lắm sao, vừa rõ, vừa dễ nhớ vừa lại là vật trang điểm trong nhà có tranh treo tất ai cũng muốn hiểu rõ sự tích trong tranh.

Kể truyện Tàu người mình biết nhiều và nhớ lâu cũng là bởi tranh treo để chơi trong nhà, lúc rồi người biết ai trông thấy chẳng nói truyện, cứ thế truyền nhau nên ai cũng rõ. Còn như sử ta đại khái như truyện vua Đinh-Tiên-Hoàng lúc nhỏ làm cờ bông lau đi rước thì cũng có vẽ cho trẻ chơi trong mấy ngày tết, tranh ấy xem tầm thường lắm, còn truyện thì đến cậu bé cũng biết, nhưng tiếc rằng chỉ biết ít thế thôi, đến đa số người lớn cũng vậy.

Nay người xứ ta đã tựa hồ như thâu nhận sự học sử cốt yếu là thế nào, thì sách sử lại ngày mỗ tăng thêm, có phân ra từ đoạn từ hồi rất rõ ràng dễ hiểu, chỉ hiềm vì hiểu ngẫm ngấm trong tâm trí người có học, còn như những nơi hang cùng ngõ hẹp tuy sự học đã hầu mở mang, nhưng khốn cái nạn chỉ cốt để đọc thông tờ giấy, làm nổi bài tính để mưu sanh về đường danh lợi của sự học, còn thì giờ đâu mà xét đến sử ta, thế nên truyện nước nhà như hãy còn mập mờ trong trí não.

Nay mong rằng các nhà trước họa nên lưu ý để xuất bản mấy bộ tranh về lịch xử nước nhà như tranh Tam-quốc, San-hậu vân vân... nhờ nét bút các ngài tô điểm cho tinh thần đẹp dễ bán các nơi trong bổn quốc treo chơi. Tranh đẹp ai cũng muốn treo, nhứt là về dịp tết, thì tất nhiên sự tích nước nhà cũng có thể tiệm nhiễm vào các hạng người trong bản xứ.

Sự tích đã hiểu, truyện đời đã từng thì lòng yêu nước tự nhiên sanh nở ra; nhờ cái đức tính ấy người mình mới có thể nói rằng: sẵn lòng vì nước vì dân; đã biết vì nước tất nhiên phải hết phận sự đối với nước phải nghĩ sao cho nước được mở mang để khôi phục cái công của tổ-tiên để lại, khôi phục tấm lòng của ông thầy dạy dỗ.

ĐINH-TRỌNG-HOAN (Cao-bằng)

RẤT HỮU DỤNG — RẤT CẦN ÍCH

CA-NỐT HƠI -:- GHE THUYỀN CÓ MÁY

Cho các vị đồn điền, các vị nông gia, mấy người lãnh chở chuyên.
Chúng tôi có trù nghĩ chế ra đặng một kiểu rất tiện dụng cho các ngài
Chúng tôi cũng lãnh làm lại và sửa các thứ Ca-nốt và máy móc khác.

Gởi cho không những kiểu, bản đồ, hình giảng, vân vân... không buộc phải mua.

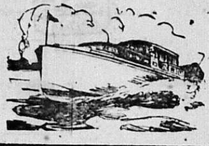

SOCIÉTÉ D'ÉTUDE & D'ENTREPRISES DE NAVIGATION AUTOMOBILE
SALON NAUTIQUE
460, Rue Paul-Blanchy

PHOSCAO

Le plus exquis des déjeuners.
Le plus puissant des reconstituants.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:
Hãng L'UNION COMMERCIALE INDOCHINOISE & AFRICAINE.
Hãng nhánh ở: SAIGON, PNOMPENH, HAIPHONG, HANOI, NAMĐINH, BENTHUY, THAIBINH, YUNNANFOU, TOURANE, HUE, QUINHON, NHATRANG, DONGHOI, THUXÃ.

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NẦY

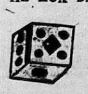

khắc vào lưỡi dao
thì mới thiệt là dao tốt
Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

DẦU THỐNG-ĐƠN
Thuốc nhứt đầu

Gặp lúc khi trời nóng, bất-hòa, cảm-mạo hàng-nhiệt, phong là thử-thấp, truyền nhập phế-kinh, làm cho bịnh nhức đầu, nghẹt mũi, ho, nóng lạnh, tiểu tiện đỏ v. v. dùng thuốc nầy, trừ được nhứt thiết các chứng bịnh đã kể trên đó thật là một thứ thuốc rất thần hiệu, nên để sẵn trong nhà phòng khi bất trắc.

Cách dùng: Mỗi ngày sớm mai, trưa, chiều uống 3 lần, mỗi lần uống 14 hườn.

Con trẻ một tuổi, mỗi lần uống 1 hoàn, hai tuổi uống 2 hoàn, ba tuổi uống 3 hoàn, nói tóm lại, hễ thêm một tuổi thì uống thêm một hoàn cho đến 14 hoàn thì thôi.

Uống với nước trà.

Giá mỗi ve là.................... 0 17

Xe chắc chắn nhẹ nhàn nhứt thì có HIỆU XE: MALBROUGH, AUTOMOTION, TALBOT, CHOBERT et OLYMPIQUE.

Giá các hiệu xe kể trên đây lại rất rẻ vì giá hạ cao.

ĐẠI-ÍCH Đại-lý bán rất rẻ
Nº 383-385, Rue des Marins Cholon. 383-385

Đèn SUCCÈS là một hiệu đèn không có đèn nào sáng kịp, rất dễ xài, chưng trong nhà lại xứng lắm, có đủ kiểu. Đã sáng, dễ sài mà lại bán rẻ.

SÁCH HỮU ÍCH NÊN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến. — mỗi cuốn là........	1$ 20
Sĩ hữu bá hạnh (để dạy con trai cho biết lễ nghĩa ở đời).	0 50
Nữ viện tất độc (để dạy con gái cho biết việc tề gia nội trợ)...........................	1 00
Khuyến sĩ ca (để cho học sanh đọc giải muộn và có ích)..	0 28
Minh tâm trọn bộ 2 cuốn (để dạy về Tam cang ngũ thường và học cho biết chữ nước Nam mình)	2 00
Tứ thơ cuốn thứ nhứt (để dạy về Tam cang ngũ thường và học cho biết chữ nước Nam mình)	1 00
Tự vị Tây Nam của ông Đốc Ký có hình bìa mỏng ...	6 00
Giai ngẫu thiên thành (tiểu thuyết nên đọc)............	0 40

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI:
Nhà in ông Nguyễn-văn-Của
13, Rue L. Mossard.— SAIGON

GRANDE BAISSE

CITROEN B. 12 Torpédo équipement luxe	1.975 00
CITROEN B. 12 Conduite intérieur luxe...	2.650 00
CITROEN B. 14 Torpédo grand luxe........	2.450 00
CITROEN B. 14 Conduite intérieur luxe.......	2.950 00
CITROEN B. 14 Torpédo Camionnette.......	2.450 00
CITROEN B. 14 Normande..................	2.450 00
CITROEN B. 15 Chassis 1.000 Kilos..........	1.700 00

Tous ces véhicules sont absolument complets avec freins sur les quatre roues, nombreux accessoires.

Les voir à
L'AUTO-HALL
ÉTABLISSEMENTS BAINIER L'INDOCHINE
Agents Exclusifs pour L'Indochine
Saigon Pnom-Penh Hanoi

HÃY CẨN THẬN

Hễ có đồ chi bày ra mà coi bộ thiên-hạ thích dùng thì liền có đồ giả-mạo. Cho nên khi nào quí-vị có mua **Quintonine** *thì phải nài cho được hiệu thiệt, đừng thèm đồ giả mạo.*

Vì **Quintonine** *thay vì chất cốt Quinquina. Hòa một chai Quintonine trong một lít rượu chác thì đã thành một thứ rượu bổ vô hạng, khai vị thì chẳng có thứ rượu nào sánh kịp.*

Giá mỗi chai .... $ 0

Có trữ bán tại Pharmacie Sourèes Saigon.

Feuilleton Nº 3

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

Người nửa đêm

(Tiếp theo)

Bá-Tư. — Chớ ý anh đối với nử-sắc thế nào?

Chương-Đức. — Tôi không phải là thần thánh gì mà không ưa nử-sắc; mà cũng chẳng phải hình đất tượng cây gì mà không biết ưa nử-sắc, đều cái ưa của tôi cũng có khác hơn người thường: vì người thường hễ thấy gái xinh thì muốn, thấy sắc đẹp thì mê: chớ không hay quang sát cho biết rõ tánh-tình, không chịu gạn đục lóng trong, cho biết nết người tốt xấu; nếu để mà giao thiệp lầm nhằm đứa phi nghĩa rồi, chừng ấy mới tính sao? Dầu có ăn năn cũng không kịp. Bởi vậy cho nên tôi có một cái lý tưởng riêng, chớ không phải như anh mà cứ noi theo cái pháp-độ xưa, xem tướng mạo mà quyết đoán người y như cái lệ cũ mãi như vậy đâu.

Bá-Tư. — Thiệt quả vậy, tôi chỉ cứ y theo lệ cũ vậy thôi.

Chương-Đức. — Tuy tôi nói vậy, chớ cái phép coi tướng mà đoán người theo lệ xưa của anh đó cũng là giỏi lắm chớ không phải tôi thôi đâu.

Bá-Tư. — Ấy là tại anh quá khen tôi đó mà thôi, chớ cái nghề tướng thuật của tôi sao cho bằng anh.

Chương-Đức. — À, như theo cách xem tướng của anh, thì tướng-mạo hai người bạn hữu của anh đó thế nào?

Bá-Tư. — Anh hỏi hai người bạn hữu của tôi đó có phải ý anh muốn chỉ Hạ-Phất với Phước-Mậu mà nói hay chăng?

Chương-Đức gật đầu nói phải.

Bá-Tư. — Tôi thường dùng cái nghề tướng-thuật của tôi, để xem người lành dữ, xét kẻ ngay gian, quang-sát đều thiệt và việc đối cho tận tường mà quyết đoán việc làm của tôi cho nhằm phương hướng. Chỉ như hai người ấy, sớm tối thường chẳng rời nhau, tánh-tình và tâm-thuật tập quen với nhau đã lâu rồi, hai người cũng như một. Còn tôi với họ bất quá là mới quen biết nhau nội ngày hôm nay đây mà thôi, chớ có lâu lắt gì; lấy theo cái tài hay của anh, thì cái tánh chất của hai người ấy, có khi anh cũng rõ thấy được một vài: xin anh hãy nói cho tôi nghe thử.

Chương-Đức suy nghĩ hồi lâu rồi mới nói rằng: « Tôi không phải là trách anh bạ ai chơi nấy, không biết coi người, vì anh muốn tôi đoán thử cho anh nghe nên tôi phải nói: như Phước-Mậu, thì tánh cợt mà hay ngạo, còn như Hạ-Phất thì vụng về ngu muội mà hay cẩu-thả lắm; cả hai đều chẳng nên thân.

Bá-Tư nghe nói tát vỗ vai Chương-Đức mà cười rằng: « Như anh vậy mới thiệt là bạn đồng-chí của tôi đó; tôi bình luận hai người ấy cũng như anh vậy. Vả lại Hạ-Phất vẫn là con cháu nhà quí-tộc, cha mất sớm, mẹ ở vá (góa) mỗi năm huê lợi vô rất nhiều, nhà cửa nguy nga sang trọng lắm: bởi đó cho nên những hàng nử-sĩ ở xứ nầy, phần nhiều, vì thấy va giàu nên bấu theo chơi bời giao thiệp với va đông lắm, tánh va ưa uống rượu mà cũng ham bài bạc, dám ăn thua cho tới bạc muôn, ngồi trong sòng bài tối ngày cũng không biết mỏi: như mới hồi tối hôm qua đây va đánh chơi có một lát, dám thua cho tới hai ngàn đồng, vậy mà va cũng nói nói cười cười như không, chớ chẳng hề để ý chút nào. — Còn nói gì cái thằng cha Phước-Mậu đó, tánh hay diễu cợt khôi-hài, mà cũng ròng rã nghề cờ bạc vậy: va kết giao với Hạ-Phất hậu lắm, cả hai đều gọi nhau là mật-hữu, còn cái lịch-sử của va không hơi sức đâu mà thuật hết ra cho rõ được.

Chương-Đức. — Thôi, nói bấy nhiêu đó cũng đủ biết rồi, cần chi mà phải nghị luận việc người cho mệt.

Bá-Tư cũng cho rằng phải, liền kêu bồi ra tính tiền rượu trả xong, rồi dắc nhau ra khỏi vườn thú, kêu xe trở về Mông-khách Lữ-quán.

(Nguyên Chương-Đức và Bá-Tư nầy là hai người Trinh-thám rất có đại danh tại thành Niêu-gio. Bá-Tư thuở nhỏ, mới 7, 8 tuổi mà thông minh dĩnh huệ dị thường. Ông Sếp (chef) sở Mật-thám thương yêu anh ta lắm, thường để anh ta ở tại dinh ngài mà sai khiến. Khi anh ta được 14 tuổi, thì đã học làm Trinh-thám rồi, kết bạn với Chương-Đức rất hậu. — Còn Chương-Đức lúc ấy, đã 24 tuổi, mỗi khi dọ thám việc gì cũng đều lanh lẹ, vì vậy mà các quan Cảnh-trưởng ở tại Niêu-gio thảy đều kính trọng và tín dụng anh ta lắm.

Cách 3 năm sau, hai người đều phụng mạng, qua ở nơi Si-ca-gô mà tra cứu một cái án hồ nghi, tra xong trở về mà phúc cáo rồi lại còn phải đi xứ nầy xứ nọ, nội trong hai năm, ở tự Niêu-gio mà đi cùng các xứ, gần khắp hết hai bên bờ biển Thái-bình-dương. Đến sau một mình Chương-Đức được sai qua Âu-châu, từ đó hai người mới cách biệt nhau là bởi cớ ấy.

(Mai tiếp)

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu cư-sĩ-tiên được rõ: nhờng các thứ thuốc Cao-đơn hườn tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI TẾ-SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ được nơi nấp danh sơn mà chế luyện cho

được tăn thiện tôn mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời đáng hình ông phát mớp mà làm kỷ niệm. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng viết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ tham nghe giục để thỏa lợi, c'ẳng kể lẫn nhơn hại mạng, rén nê dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn-hườn-tán rồi nê nhái theo hiệu NHỊ THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN ĐƯỜNG) hay (TIÊN ĐƯỜNG) bán ở n'ơi... rồ làm những bao nhiêu hộp, nhứng bề uống thì không như của bổn đường nay mới gởi bán khắp nơi xong nhờ xem cho kỹ thì tự biết giả chơn

Vậy từ đây nếu ai tìm có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG, và hình ông phát mớp thì mới khỏi lầm đã giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
88 rue de Canton 38 CHOLON
Chú nhơn cẩn cáo

AI CŨNG BIẾT ĐÈN THẮP MANCHONS
HIỆU: SUCCÈS
là một thứ đèn rất tiết kiệm, rất chắc chắn và lại rất gián tiện hơn hết
Có đủ bán các nơi và tại Saigon thì hãng.
COMPTOIRS DE COCHINCHINE
40-42, rue Sabourain
Đèn này màu chiếu sáng rất tươi, đẹp lắm sức sánh từ 250 đến 1.000 ngọn đèn cây.

Giá bạc lắm
MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON
Hạ giá rất nhiều
Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng XI-MĂN đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp-quốc lại.
Marque déposée
Xin mời quí vị đến xem, hỏi giá cả và kiểu mẫu.
VÔ RA THÔNG THẢ.
Hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.
gần trại lính tập Ô-ma

NHÀ IN và NHÀ BÁN SÁCH
NGUYỄN-VĂN-CUA
Trước khi ở tại đường Catinat, nay dọn về ở tại đường Lucien Mossard, N° 13
CÓ BÁN
Các thứ sách chữ Langsa và Quốc-ngữ Các thứ Thơ, Tuồng và Truyện. Đủ đồ thường dùng trong các nhà việc Văn đồ các thứ Sổ, Sách, các thứ Thiệp Và làm Con-dấu bằng cao-su và đồng. Tráng-hoa bằng sành và cườm. (Couronnes Mortuaires).
Đồ các thứ Khuê bài danh dự.
(Giá bán rất rẻ hơn các nơi)

NGHIỆT TÌNH TIỂU THUYẾT

Đao bút địa ngục

HỒI THỨ MƯỜI BẢY

(Tiếp theo)

Đến ngày sau, vừa đúng giờ ngọ, tiểu thị được tin mừng rằng: « Giáo-nhơn của Vi công-tử là hoa-liễu tới nhà » tiểu thị liền vỗ tay mừng, và chạy vào phòng Mỵ-Châu mà nói: trễ mấy ơi... nay có sự mừng lắm... mừng lắm... nên tao cho mầy biết mà mừng.. Mỵ Châu lật đật hỏi: sự gì vậy mẹ? Tiểu thị và cười và nói rằng: Vi công-tử nghe mầy rồ bịnh, ngài khiến gia-nhơn tới thăm k'a kia Mỵ Châu làm bộ thưa rằng: ngài có lòng hạ cố, thời tôi cám ơn ngài, vậy gì mà mẹ mừng lắm vậy? Tiểu thị nói: con nầy khờ quá... khờ quá... sao mầy không nghĩ mà coi, từ bấy phụ-thân mầy tạ thế tới giờ, mẹ con mình mang vòng nghèo khổ, nào thân thích, nào bạn hữu chẳng ai thèm bước chưn đến nhà, thậm chí con chó con mèo lối xóm, nó cũng khinh khi chẳng thấy con nào ngoái đoái qua cửa, ai ngờ công-tử kia là giàu sang một bực, mà ngài khiến gia-nhơn viếng thăm mẹ con của mình, tao thấy hoa-liễu tới đó cũng như thấy « tài-bạch-tinh lâm môn » thời là thiên hoan hỉ địa hoan hỉ. Mỵ-Châu nghe mẫu-thân nói thế, cũng chúm chím cười.

Hoa-liễu k'a là con cái một nhà để tiện, đời chồng trước là tên thợ mộc, không đẹp gì của nàng, nàng bèn bỏ tên thợ mộc mà đi, lại bắt được chồng sau là tên Tiêu-Đông của Vi công-tử, vì nàng là một tay son phấn, chớ không phải tầm thường nhan sắc nàng như nhành hoa tươi, miệng nói thời như búp hoa mới nở, nên người nầy gọi bằng hoa-liễu, người kia cũng gọi bằng hoa liễu, là vì nàng xinh tốt như hoa, bất cứ thanh niên già trẻ hạng nào, hễ thấy nàng thì phải mê trong dạ, bởi vậy công-tử có lòng yêu dấu, thường lên lác giỡn cợt cùng nàng, Tiêu đông tuy biết ý mặc dầu, cũng không thể làm sao đặng. Bữa nọ công-tử lo nhỏ với hoa-liễu rằng: tôi có tình nhơn là Mỵ-Châu, thật nên trang thục-nữ, nay tôi muốn cưới nàng làm vợ, mà chưa biết cậy ai làm mai, tôi biết hoa-liễu giỏi về miệng lưỡi thời thế mặt mai-nhơn mà nói giùm cho tôi, rồi tôi sẽ đền ơn trả nghĩa. Hoa-liễu dạ dạ mà thưa rằng: Chủ-nhơn kiếm vợ thêm nữa sao? dầu chủ-nhơn muốn cưới mười nàng như Mỵ-Châu, thời tớ nầy cũng thế mai-nhơn mà nói được, huống chi một nàng Mỵ-Châu Công tử nghe nói rất mừng, bèn soạn đồ chầu bửa và trà thuốc món nọ món kia, giao cho hoa-liễu mới gói, khi hoa-liễu bước chưn ra cửa, thời công tử lại dặn, một lời rằng: nghe nói Mỵ-Châu có bịnh đã mấy bữa rày, hoa-liễu qua nhà nàng, thời trước hết phải nói: tôi chưa rành việc được, nên cậy hoa-liễu tôi thăm bịnh nàng, dặng có cầu ơn nghĩa, còn sự cưa hôn nọ sánh, thì sẽ thẳng thắng nói sau, hoa-liễu dạ lia rằng: tớ đã hiểu rõ... đã hiểu rồi... liền mang gói ra đi lập tức

Tiêu-thị nghe tin hoa-liễu tới, thời đã nói trước với Mỵ-Châu rồi, đến chừng tiểu thị đem hoa-liễu vào phòng thời Mỵ Châu ngồi dậy vòng tay mà nói: cám ơn dì có lòng hạ cố, nay bịnh trễ đã nhẹ bớt được rồi, hoa-liễu ứng khẩu rằng: Vi công-tử nghe tiểu-thơ có bịnh thời trong dạ không an, nên khiến tôi tới thăm, và xem chừng bịnh thế nào cho biết, lại nghe công-tử có nói: tiểu-thơ ngồi thuyền bữa trước, đã có lòng khẳng khái, lại nhiệm thọ phong hàn, nội cảm với ngoại thương, nên sanh ra chứng bịnh, nay công-tử có gởi một hộp trà rất tốt, gọi bằng Vân-nam-phẩm trà Hiệu trà ấy thời tiểu-thơ thường dùng, dặng tiết thực chỉ khát, lại ghé một hộp trà Cửu-long, là hiệu trà hạng nhứt, đã gỡ bỏ mẫu dùng rồ buổi lần thần, nếm làm hoa-liễu nói rồi liền mở gói lấy hai hộp trà mà để trên giường. Tiểu thị mới chắp tay niệm mô Phật chưa kịp rảm tạ một lời, lại thấy hoa liễu đem ra một hộp e'ai bàu mà nói: nội rằng là bậc lễ cần công-ử dặng cho bà mẫu, dặng sau tiểu-thơ xuất giá, thời bà mẫu giao cho tiểu-thơ làm nữ trang.

(Mai tiếp)

TRẦN-TRỌNG-HẠP.

Peptonate de FER ROBIN

Là một thứ thuốc qui bổ vô cùng để mà trị những bịnh YẾU ĐUỐI, LIỆC NHƯỢC và DA-DƯỢI

Ông Mᵉᵉ Robin đã tìm được phương thuốc nầy hồi năm 1881, được những lời ban khen của các ông giáo-sư danh tiếng như là ông Hayem, ông Huchard, ông Raymond văn vân.

Ông Berthelot là một nhà Hóa-học đại danh có nói sự cần ích thuốc nầy trong tờ phúc cáo ngài chạy cho Hàng-lâm-y-viện Paris hồi năm 1885.

Năm 1890 quan lương-y Jaillet phong ngợi ông Mᵉᵉ Robin là bạn đồng-nghiệp của ngài, v. nhận rằng phương thuốc nầy là một phương thuốc hay hơn các thứ thuốc khác.

Thuốc *Fer Robin* đã bổ huyết mà lại thêm trị các chưng bịnh *Đi dượi*, bịnh đơn-bà *Đau-mén* hay là *Mất-máu* và bịnh tiểu nước đái-ngọt.

Thuốc *Fer Robin* bổ dưỡng rất mau lại sức, và nó lại trị được chưng bịnh *Kém-huyết* và các chứng bịnh khác gốc bởi bịnh ho mà sanh ra, kêu là Scrofuleux.

Thuốc *Fer Robin* dùng nó không có lỏn (huợt trường), không đi tiêu nhiều, và cũng không có nặng bụng nữa.

Thuốc *Fer Robin* nầy uống từ nhiều, đã không hao mà lại mau thêm; cũng có chế ra thứ rượu Lêu *Vin Robin* au *Peptonate de Fer* và *Pepto-Elixir*, mùi nó thơm tho và ngon lắm.

Hãy nài cái nhãn *Robin* và đừng chịu thứ nào khác mà cũng tùng tiệm vậy.

Có trữ tại nhà thuốc Thượng-đẳng L. Solirène ở ngang nhà hát tây Saigon.

Nhà bào chế của ông Mᵉᵉ Robin thì ở tại đường Poissy môn bài số 13 Paris.

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC
HIỆU: L. L.
5-7 và 10 MÃ LỰC

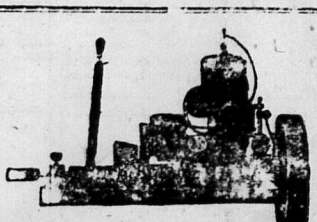

KIỂU RIÊNG Ê CHO TÀM BÀN CHẠY MÁY
SỨC MẠNH HƠN HẾT và Giá rẻ hơn hết
Xin hãy đọc tại
128, Bᵈ Charner Saigon
A.C.R.I.C.

RƯỢU PIPPERMINT
ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU
GET!
Rượu này uống mát khan tiếng và tiệu.
Làm bằng những cây thiên nhiên.

BÀ CHÚA HƯỜNG CRÈMES BẠT-HÀ.
Pha lẫn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm.
Hãng nổi ra từ năm 1796 ông GET FRÈRES
Ở THÀNH BEVZE (Thiên Haute-Garonne)

SÁCH NGOÀI BẮC

Quốc văn trích diễm	0	55
Tiếng gọi dàn	0	40
Đại Việt địa dư	0	80
Lương ôn như gia huấn	0	10
Kiêm cổ cách ngôn	0	40
Trăm bài tính đó	0	80
Thể lệ khách-trú và văn-đồi dân vào Nam kỳ	1	00
Tinh thành thực của người Nam	0	15
Tờ thông sáo toàn quốc	0	10
Tuyên cáo Quốc dân — cụ Phan-bội-Châu	0	06

CÓ BÁN TẠI:
Imprimerie, Librairie de l'UNION
13.— Rue L. Mossard, Saigon

LA PERLE Saigonnaise
Đến viếng hàng — 110 à 116, rue Catinat, — Saigon — Về ra thông thả
Các món sẽ thấy:
CÁC MÓN ĐỒ XƯA CỦA TRUNG-QUỐC và ANNAM
Như: Bài bằng ngà Mah-Jong, Chấn thêu, Màn thêu ren, Đồng la, Đèn, Đồ chạm và cẩy thếp vàng
BÀN GHẾ VÀ BÌNH-PHONG KIỂU TÀU VÀ KIỂU ANNAM THEO ĐIỆU ĐỜI XƯA VÀ ĐỜI NAY

Feuilleton N° 79

TRỘM DANH GIẢ CỦA NGƯỜI

ÁI-TÌNH TIỂU-THUYẾT

Tác-giả: Pierre DECOURCELLE

XIII

Sở trú của một người trai tốt

(Tiếp theo)

— Thiệt là dì không có nói tiếng gì, mà dì dau đớn nơi lòng lắm... Còn tôi đây cũng vì dì mà đau đớn lắm... song trong những việc như vầy phải cho vững lòng thì tốt hơn...

— Cháu đừng ngại chi hết, dì sẽ vững vàng luôn luôn, chớ dì không có nóng nảy đâu.

Cách đâu vài phút đồng hồ thì xe đến trước Bắc-điện khách phòng tại đường Tât-bua. Nàng Lang bèn xuống xe, rồi nói với bà mụ rằng:

— Dì ở chờ một chút, để một mình tôi vô coi có hai đứa nó hay không. như có thì tôi sẽ kêu dì vô.

Bà mụ nói rằng:

— Cháu muốn làm sao thì làm, dì nghe theo hết thảy.

Nàng Lang bước vào khách phòng.

Nàng thấy một bà già map mạp đang ẵm con, nàng nói rằng:

— Xin bà làm ơn chỉ giùm chàng Hạt-thiếu cho tôi.

Bà ấy cứ ngồi, lại ngó nàng Lang một cách rất khinh thị mà trả lời rằng:

— Hạt-thiếu đọn đi rồi, không có ở đây nữa.

— Chàng đọn đi bao lâu rồi, xin bà làm ơn nói giùm cho tôi biết.

— Chàng đọn đi từ ngày chàng tìm đặng thế thân mà mua sắm tủ bàn chưng đọn trong một căn nhà.

— Bây giờ chàng ở tại đâu, xin bà chỉ giùm cho tôi.

— Tôi không biết chỗ nào mà chỉ cho có hây giờ.

Bà ấy nghỉ rằng nàng Lang là người tình-nhơn của chàng Hạt-thiếu mà nay chàng đã nhàm chán rồi nên chàng mới lánh mặt, bởi vậy nên bà mới khinh ngạo nàng như vậy.

Nàng thấy cái cách của bà ấy đãi nàng thì cũng đủ rõ hiểu trong tiệm đen của bà, nên nàng nói rằng:

— Thưa bà, tôi biết rằng bà tưởng tôi là một đứa trắc nết, nên tôi phải nói cho bà rõ rằng tôi không phải là đứa trong phường ấy. Tôi đến kiếm chàng Hạt-thiếu là bởi có việc rất hệ trọng, là việc phạm đến danh giá và tánh mạng của nhiều người. Tôi xin bà làm ơn chỉ cho tôi biết bây giờ chàng ở tại đâu.

Bà ấy ngồ nàng nói thì ngẫm nghĩ hồi lâu rồi trả lời cách tử tế như vầy:

— Thiệt tôi không biết, chớ chi tôi biết thì tôi cũng chỉ cho có, chớ tôi tiếc làm gì.

— Bà có biết tại đây có người nào biết được rằng chàng dọn đi ở đâu chăng?

— Không có đâu cả; không ai biết được bây giờ chàng dọn đi đâu. Chàng ở đây đâu được một đôi tháng gì đó rồi chàng đã dọn đi hơn một năm rồi. Ở tại tiệm chàng làm việc, chàng cứ khai rằng chàng ở khách phòng nầy, mà đó, là chàng khai dối, rồi lâu lâu chàng lại đến nói thăm có chi thơ từ chi của chàng chăng. Chớ tại đây chàng cũng không có quen lớn với ai hết.

Nàng Lang nghe nói thì mà lòng, song chẳng biết làm sao, nàng phải kiếu từ mà lui ra. Nàng lên xe rồi, với bà mụ Lobày-giơ, ngồn ngơ ngơ ngẩn, rằng chi ngả lòng, không biết đâu mà tầm nàng Huệ cho được.

Nàng bèn biểu xe đánh lại nhà bà mụ, rồi lại tiệm may, trở về nhà của nàng, với đến tiệm chỗ chàng Hạt-thiếu làm đó, một lần nữa, mà đến đâu thì cũng không tìm hỏi cho ra tông tích dặng.

Thoạt nhiên nàng lại nhớ tới tên Bách-tu-rê là hai vợ chồng người mua bán nút áo, là nhà mà Châu-nhựt tuần rồi nàng Huệ đến đó với tình nhơn của nàng.

Nàng nhớ lại như vậy rồi nàng tưởng rằng không biết chừng đến đó hỏi thăm, họ may sẽ gặp nàng Huệ, nếu mà không gặp thì chắc hai vợ chồng người ấy cũng biết một vài mà chỉ bảo cho nàng. Nàng bèn biểu tên đánh xe đánh lại con đường Bách-tu-rênh số nhà 28.

Tờ hồi sớm mai, nàng Lang và bà mụ không có ăn uống chi hết.

Lúc ấy đã hồn giờ chiều rồi, đã đói ba lần xe rồi, vì ngựa mệt, mấy tên đánh xe không chịu đưa luôn, xin đổi xe dặng có nghỉ ngựa.

Bà mụ vì rầu con, vì tuổi lớn, mà lại không ăn uống chi hết từ sớm mai, nên mệt mỏi lắm.

Bà ngồi trong xe, không còn nghĩ xét nhớ tưởng chi dặng hết.

Mãi lần nàng Lang xuống xe dặng có hỏi thăm, rồi chừng nàng lên xe nói rằng không có nàng Huệ thì bà buồn đau đâu; nàng Lang thấy biết rằng bà rất khó khăn nơi lòng bà, thoảm mà gặp được chàng Hạt-thiếu thì không biết bà sẽ làm sao...

Bởi vậy nên nàng Lang nghĩ rằng nàng không nên bỏ bà lại một mình mà về cho đành.

Người bán nút áo có tại tiệm của người, nên khi thấy nàng Lang bước vào tiệm, thì hỏi rằng:

(Mai tiếp)

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Médeiros có chế một thứ thuốc hiệu là Đông phương Thiên-trước Santal Citrin tinh

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương y ấy có làm một bài diễn thuyết như này:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe uống nó vô hai mà mùi thơm tho; đâu uống ba nhiêu cũng không phạt đi, uống nó rồi rất mau nước đái phải khác xưa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhất vị Salol vào trong Santal tinh lém cho hai vị thuốc nhập lam một, mà trợ lẫn-dương càng là bổ dưỡng kẻ trai tráng.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào bụng rồi thì mau theo.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày uống từ lám hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lậu bất kỳ lâu mới cũ phải mạnh rảo.

Tại tiệm thuốc *Pharmacie principale* của ông *L. SOLIRÈNE* là bào chế y-khoa tấn sĩ và nhứt hạng bào chế y-sanh, ngang nhà hát Tây Saigon, có bán.

CÁO BẠCH

Bổn đường xin kính cáo cùng chư quí vị thân chủ ở miền Bắc-kỳ hay đặng lâm tường: Kể từ ngày bổn đường khai sanh tiệm thuốc NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG đến nay, lần lần tiệm đã ngoài hai mươi mấy năm trời, hằng ra làm chế ra đủ các hạng cao, đơn, hoàn, tán, dược thủy, dược dẫn và dược tửu, mà cứu thế tế nhân, chẳng màng lợi lớn, không kể lao tâm, miễn đặng giúp ích cho đời, thì bổn đường phỉ nguyện, chớ chẳng phải như những kẻ giả đã tư lợi, làm điều giả dối mà gạt đời. Mong ơn quí vị thấu rõ lòng nghĩa hiệp của bổn đường mà tận tâm chiếu cố, nên tiệm thuốc NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ngày nay mới đặng.

» Danh rạng khắp trời Nam, tiếng lẫy lừng đất Việt «

Thấy vậy bổn đường nẩu sanh một mối cảm tình chang chứa nơi lòng, quyết chí đáp đền cho chư vị. Nhơn địa nầy bổn đường mở thêm một tiệm nghành ở Nam-vang (Pnom-penh) đường Paris, số 96, rừng làm để thứ thuốc như tiệm ở Cholon, bán sỉ bán lẻ y một giá tiền chẳng khác chi Chư-qui vị thân chủ ở miệt Nam-vang, Kampot, Battambang, vân vân, từ đây khỏi phải thất công gởi thơ xuống Cholon như mọi lần cứ mua nơi tiệm NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ở Nam-vang, để khỏi mất ngày giờ chờ đợi lại thêm khỏi tổn phí của tiền, thật rất nên tiện lợi.

Bổn đường xét lại, tuy là ông y-học sĩ Việt sanh đã chế ra rất nhiều hạng cao, đơn, hoàn, tán, dược thủy dược dẫn rồi, song còn nhiều chứng bịnh lạ, chư vị đến mua dùng mà bổn đường chẳng có đặng giúp ích thật nghĩ cũng đau buồn. Vậy bổn đường xin hứa cùng chư qui vị thân chủ, sẽ về bên Trung-huê quốc, nghị luận cùng mấy nhà thuốc lớn có danh mua đủ các thứ thuốc đem qua để giá rẻ lại cho chư qui vị ai có tiền thì biết cho mà hoàn nghinh tiệm NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG ở Nam-vang, bổn đường rất nên may mắn mà cảm ơn vô hạng.

Mong thay. mong thay.

Chủ nhân NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG đại dược phòng ở tại Quảng đông tỉnh thành đường Đại-tân, môn bài số 145, 147, 149. Tiệm nghành ở tại Cholon đường Canton và ở tại Nam vang (Pnom penh) đường Paris số 96. kính bái

P. S. — Bổn đường xin cho chư qui vị hay rằng: nội trong tuần tháng tiêng bổn đường sẽ khai trương tiệm NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ở Nam vang (Pnom-penh).

VIN TONIQUE
ET
BI-NUTRITIF
Du Docteur RIP

Vị sanh TỬU của Lương-y RIP chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cùng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy yếu, uống thêm ngày xuân đà thêm mạnh mẻ vững rượu nầy vô, thì ắt đặng trở lại thành đồng, một may tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít hết nhược, đón bà mất máu, có huyết bạch, có chứa, nhưng xe hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bội, da thịt đỏ tươi, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trử bán tại tiệm huốc Tây ở đường Marins số 189 Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Cuinois 189 Rue des Marins Cholon.

C.J.BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY khi Chư-tôn muốn mua hàng lụa

BỊNH TIÊM-LA

Trị cách mới, có thuốc uống vào lỗ miệng,

thuốc liều **SIGMARGYL**

Thuốc liều Sigmargyl, *trong đời có một, hiệu-nghiệm hơn hết, có gồm ba vị thuốc giỏi trị bịnh tiêm-la đã có danh.*

Thuốc liều Sigmargyl, *uống vào, bất kỳ bịnh lâu mau, vít tích lành liền, máu mè tươi tốt lại, rất lẹ.*

Thuốc liều Sigmargyl, *không độc-địa, uống khỏi lo hư dạng dau trong bao-tử cùng trong ruột gan chi cả.*

Thuốc liều Sigmargyl, *nhiều quan thầy trị bịnh tiêm-la giỏi, đã có dùng thường, cho là thuốc linh thiệt, không khi nào sai thất.*

Thuốc liều Sigmargyl, *uống thứ thuốc chích hay thật, đáng đã it hao tốn, lại bịnh dứt.*

Nói tóm lại, thuốc ấy linh hay đa nhiều quan Lương-y cao học nhận chắc, muống trường rõ thì hỏi cùng các tiệm thuốc bài rao, nói vậy:

Bịnh tiêm-la và cách trị bằng thuốc

SIGMARGYL

Hãng làm: LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE, 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc liều SIGMARGYL *có bán càng các nhà bán thuốc.*

Qualité Supérieure
"AU COQ GALOIS"
PARIS

Marque déposée
R. CHOMIEN
Seul dépositaire
SAIGON
Place du Théâtre.

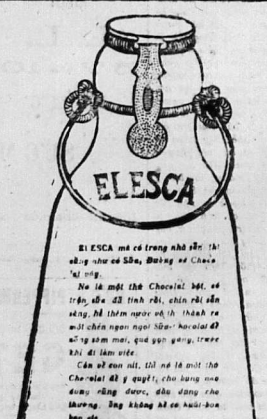

Ei ESCA mà có trong nhà sẵn thì cũng như có Sâu, Đường và Chocolat vậy.

Nó là một thứ Chocolat bột, có trộn sữa đã tinh rồi, chín rồi sẵn sàng, hễ thêm nước với thành ra một chén ngon ngọt Sữa-chocolat để uống sớm mai, quá ngon ngừng, trước khi đi làm việc.

Cần về con nít, thì nó là một thứ Chocolat để ý quyết, cho hàng nào dùng rằng được, đều đang che thương. Ăng không hề có khuất-hoa bao giờ.

Mấy người thiếu sữa, nên dùng nó, đã để lại tốt mà rẻ hơn những sữa hộp (condensé).

Ai dùng ELESCA thì ưng lắm thôi.

Có trử tại tiệm Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE, Saigon.

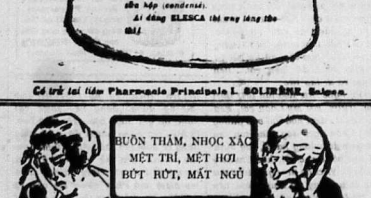

BỊNH ĐAU MÁU – MÒN MỎI YẾU MỆT HƯ NHƯỢC MẤT KHÍ SỨC LIỆT MỎI GÂN CỐT

Các quí-vị mệt sức, nhọc lòng nhọc trí, mất ăn ít, không muống làm chi hết, cứ bàn chuyện vì thì càng nặng coi khó. Ăn uống không ngon, tối ngủ chẳng yên, lần lần hay có chiêm bao thấy đồn quái gở. Trí thấp tồn xồn, quen trước quên sau, mất tin cậy lấy mình, lo hệ hoài, trông đều chuyện nào thì cũng buồn. Tuy vậy chớ không hề chi, vì là trong mình một mối xốn xan yếu nhiều, nếu nhờ uống thuốc ngọt

L'ÉLIXIR ZIDAL

của quan lương-y OMNÈS

thì Khoẻ mạnh, sực lực hườn sanh đủ cả

Nhờ thuốc ấy, mà gân cốt êm ái hết bứt rứt, ngủ an giấc, ăn uống biết ngon. Trí hóa sáng lại, hết lo hết sợ. Mình chắc ý biết tin cậy lấy sức mình. Trí thức có lại, ngủ xa thấy rõ, sức lực có thêm gia chuyện bằng mươi, việc chi coi làm cũng đặ.

Giá mỗi ve : 11 fr. 50

Có bán khắp nơi. Liều số 6 đến, có lợi bịnh nhiều và lương. y khen nhiều chắc, gởi thơ hỏi bằng tiếng Pháp nơi Laboratoire pharmaceutique du Dr Bazan, 11, Boulevard de Strasbourg, PARIS

CÓ BÁN CÙNG CÁC NHÀ THUỐC

HÃNG

S.I.N.D.E.X.

209, Rue Catinat, — SAIGON

Kể từ ngày **18 Mars** sẽ để bán **HẠ GIÁ** (solde) các thứ giày Tây cho đờn-ông.

Bán tiền mặt không mà thôi

Các ngài thầu khoán chở chuyên
Các nhà công nghệ, thương mãi và trồng tỉa
XIN ĐẾN XEM TẠI HÃNG

AUTO-HALL

Chassis xe hơi CITROEN kiểu B. 15

chở nổi **1.000 Kilos**

LÀ THỨ HIỆU CÓ DANH KHẮP HOÀN CẦU VỀ SỰ LỢI DỤNG

Có đủ các món đồ mới chế ra sau nầy như:

Chassis ở dưới đầu bánh xe
Bốn nhíp đủ hết.
Máy làm cho chạy êm để trên bốn bánh xe.
Thắng đủ cả bánh xe trước và sau.
Máy chạy và đèn đều dùng sức điện —
Đèn nhỏ để bên hông xe.
Bề dài về chỗ rộng để chở đồ 2 thước 25
Bề ngang về chỗ rộng để ở đó 1 thước 40

MỘT CÁI CHASSIS CÓ ĐỦ ĐỒ GIÁ..... 1.700$00

Etablissements BAINIER *l'Indochine*

AUTO-HALL

Saigon – Pnom-Penh – Hanoi

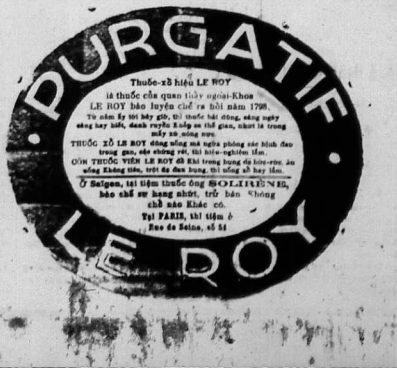

Thuốc-xổ hiệu LE ROY
là thuốc của quan thầy ngoại-Khoa LE ROY bào luyện chế ra hồi năm 1798. Từ năm ấy tới bây giờ, thì thuốc hãi đông, nông nghiệp càng hay biết, danh vượng Âu-châu đã thời gian, nhứt là trong mấy xứ nóng nực.

THUỐC XỔ LE ROY đông nông mà ngừa phòng các bịnh đau trong gan, ốm chứng rét, thì hiệu-nghiệm lắm.

CÒN THUỐC VIÊN LE ROY đã khi trong bụng đã bón-rón ăn uống không tiêu, trời đi đau bụng, thì uống nó hay lắm.

Ở Saigon, tại tiệm thuốc ông SOLIRÈNE, bào chế sư hạng nhứt, trử bán. Không chỗ nào Khác có.

Tại PARIS, thì tiệm ở Rue de Seine, số 54